

Βλαδουκας

**ΝΕ
ΝΙΚΗ
ΚΑΜΕΝ**

ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Βλαδουκας
1949

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ

4

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ :

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ

ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4

ΒΣΤ 902, 1 'Οκτωβρίου 1949

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 1500

Διά τούς όπλίτας > 1000

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Δι' έν έτος Δρχ. 40.000

Δι' έξι μήνας > 20.000

Δι' 'Οργανισμούς,

Τραπεζας, 'Εται-
ρίας κτλ. 60.000

Συνεργασίαι άποστέλλονταιεις:

Περιοδικόν

«'Ηχώ τών Διαβιβάσεων»

ΚΕΔ/Β 5

ΒΣΤ 902

Χειρόγραφα δέν έπιστρέφονται

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Τό έχθρικό ύψωμα κα-
τελήφθη. Ένώ οι άνδρες
του πεζικού οργανώνουν
την τοποθεσία, οι έγκατα-
στάται γραμμών κατα-
σκευάζουν τό τηλεφωνικό
κέντρο, μέσω του οποίου
θά επικοινωνήσουν τά τμή-
ματα της περιοχής.

ΠΙΣΤΗ

Γινήκαν πάλι γαλανά τά έρυθρά βουνά. Οί κόκκινες
κηλίδες που είχαν αφήσει τά ποτάμια από έλληνικό αί-
μα, που τά είχε ποτίσει αιώνες τώρα, σκεπάστηκαν ξανά.
Σβήσανε μαζί με τό έρύθημα της έθνικής ντροπής που
νοιώθανε πολλές φορές, βλέποντας τόν έλληνόφωνο κομ-
μουνιστή προδότη νά οδηγεί τις σλαβικές όρδες ανάμε-
σα από τά φαράγγια τους στην καρδιά της 'Ελληνικής
Γης. Χάρη στις «λεβεντιές της Θεσσαλίας μας — της
Θράκης, των Νησιών και του Μοριά — της Ρούμελης και
της Μακεδονίας μας...» που λέει και τό έμβατήριο, ή Ση-
μαία μας απλώνεται υπερήφανα παντού. 'Η γαλανόλευ-
κη σκιά που αφήνουν τά φτερά της χαρίζει ξανά τό έθني-
κό χρώμα στα "Άγια Χώματα.

Περάσαμε πολλές μόρες. 'Από χιλιάδες χρόνια αυτή
ήταν ή μοίρα του 'Ελληνισμού. Νά αγωνίζεται νά μείνει
άγγιστρωμένος στα βράχια του, όπως τά στρείδια της
θάλασσας οέ κάθε τρικυμία. Και μιά και δέν μπορούσε
νά ήταν διαφορετικά για μάς, διαφορετικά για τη γενιά
μας, αγωνιστήκαμε μέ όλες μας τις δυνάμεις. Και έπρεπε
τό άποτέλεσμα των άγώνων μας νά ήταν αυτό που έχου-
με σήμερα.

Γιατί είχαμε μάθει από τούς πατέρες μας πως πρέπει
νά καυχώμαστε και για τις θλίψεις μας άκόμα. Γι' αυτό
τό κατακάθι της πίκρας που σταλάζουν στην καρδιά τά
άτυχα περιστατικά. 'Η θλίψη είχαμε μάθει σφυρηλατεί
την ύπομονή. 'Η ύπομονή καλλιεργεί τη δοκιμασία. Στη
δοκιμασία άνθίζει ή έλπίδα. Και ή έλπίδα για τούς άν-
θρώπους που ξέρουν καλά την προσευχή τους δέν είναι
καθόλου ντροπή. Γιατί ή αγάπη του Θεού είναι χυμένη
τότε στις καρδιές τους.

Μέ την αγάπη του Θεού ή έλπίδα μάς έγινε πράξη
ζωής. 'Η έγκαρτέρηση ώδήγησε σ' αυτό που λέμε 'εύψυ-
χία, μάς έδωσε τό θάρρος τό άδάμαστο, σudaύλιζε τη
φλόγα του Πνεύματος που δέν γνωρίζει την ύποταγή, που τό
θερμαίνει μοναχά ή ζωογόνα πίστη στην 'Ελευθερία.

Αυτή ή πίστη στην 'Ελευθερία μάς χάρισε τη Νίκη.

Αυτή μάς έδωσε τη δύναμη νά σφίξουμε τις καρδιές
μας και νά δαγκάσουμε τά χείλια μας μπροστά στο κα-
θημερινό θέαμα των σπιτιών μας που καίγονταν. Μπρο-
στά στα άποτρόπαια έγκλήματα της κομμουνιστικής μα-
νίας, μπροστά στη λεηλασία του φτωχού μας νοικοκυριού
που είχαμε μέ τόσο ιδρώτα στήσει, μπροστά στην άρπα-
γή των παιδιών μας που είχαμε μέ αίμα αναστήσει, αυτή
ή πίστη μάς έμπόδισε νά γονατίσουμε. Και όσους δέν
έπιστράτευσαν οι πολεμικές σημαίες μάς έφερεν τά βρά-
δια στα άχνισμένα έρείπια των καλυβιών μας νά περιμέ-
νουμε τό βάρβαρο έπιδρομέα μέ τό όπλο στο χέρι, τό
χείρι που ήταν όλο ρόζους από τό μόχθο της ήμέρας.

'Αλλά πως θαταν δυνατόν νά είχε γίνει διαφορετικά ;
'Η 'Ελευθερία γεννήθηκε για πρώτη φορά στον τόπο μας.
Και από τότε που γεννήθηκε, ό τόπος αυτός δέν έπαψε
ποτέ νά βγάξει τούς πιστούς της. Τούς πιο καλούς, τούς
πιο έκλεκτούς πιστούς στον Κόσμο.

ΗΧΩ

ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

• ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ Κ.Ε.Δ. •

Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΟΠΛΟΥ ΜΑΣ

Αι «ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ» είναι εις εκ των κυριωτέρων παραγόντων ούτινες παίζουν άποφασιστικόν ρόλον:

- α) εις την σύγχρονον όργάνωσιν του Στρατού.
- β) εις τας μεθόδους Διοικήσεως,
- γ) εις τόν τρόπον ένεργείας των άλλων όπλων και την έκπλήρωσιν των άποστολών αυτών.

Αι «Διαβιβάσεις», διά της τεχνικής εξέλιξεως των μέσων άτινα διαθέτουσι και της μεθοδικής των οργανώσεως, άποτελοῦσι ένα των κυρίων συντελεστών πάσης διεξαγομένης έπιχειρήσεως, οὔ μόνον τουτο, αλλά και έπιβάλλουν νέους τρόπους διοικήσεως, έπιτρέποντας εις τόν Διοικητήν πάσης μονάδος νά έλέγχη και νά διοική τά μαχόμενα τμήματά του, εύρισκόμενος πανταχού παρών, χωρίς νά χάση την έπαφήν του με τούτο άυτόν.

Είναι τοιαύτη ή σπουδαιότης του όπλου τούτου εις οινδήποτε άγώνα, ώστε δύναται τις ελπείν ότι και αυτά τά σχέδια έπιχειρήσεων προσαρμόζονται και κανονίζονται βάσει της δυναμικότητος των Διαβιβάσεων, μετατρέπόμενα και κατά χρόνον και κατά τόπον.

Έάν δέν ύπάρχη άπόλυτος έξασφάλισις των Διαβιβάσεων, ή έπιχειρήσις κινδυνεύει. Έάν οι ασύρματοι και αι γραμμαί δέν λειτουργοῦσι, ή Διοικήσις δέν είναι δυνατή, ο σύνδεσμος με την Άεροπορίαν θά έλλείπη, ή έκτέλεσις των άποστολών των άλλων Όπλων, ίδια του Πυροβολικού και των Τεθωρακισμένων, καθίσταται άδύνατος.

Η έξασφάλισις καλής λειτουργίας Διαβιβάσεων, ήτις ως προελέχθη, άποτελεί πρωταρχικόν όρον καλής Διοικήσεως και αίσις έκβάσεως οιασδήποτε άποστολής, έναπόκειται εις τό "Όπλον των ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ.

Η άρτία όργάνωσις του και ο άφθονος έφοδιασμός του εις ύλικόν διαρκώς άνανευόμενον και έξελισσόμενον με τας ανά πάσαν στιγμήν τεχνικάς τελειοποιήσεις έπιβάλλεται. **Τίποτε δέν πρέπει νά είναι πολύ δια τας ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ.** Η αύξησις και ή αξία των Διαβιβάσεων ύπήρξε συνέπεια της τεραστίας αύξησεως του Πυροβολικού, των Τεθωρακισμένων και της Άεροπορίας, ως και του έφοδιασμού του Πεζικού διά νέων Όπλων.

Η σοβαρωτέρα αύξησις των μέσων Διαβιβάσεων παρουσιάζεται εις την εύρωτάτην εισαγωγήν του ασυρμάτου ως μέσου έπικοινωνίας, από της Άνωτέρας Διοικήσεως μέχρι και της Διοικήσεως Πεζικού και της άπλης περιπόλου άκόμη. Η αύξησις των μέσων έπέφερε και την αύξησιν του προσωπικού. Έάν όμως έτηροῦντο αι προπολεμικαί αναλογίαι έξυπηρητήσεως των μέσων Διαβιβάσεων διά προσωπικού, τουτο θά ηύξανεν άπαραδέκτως. Χάρις όμως εις τας έπνευθείσας τεχνικάς τελειοποιήσεις, τό βάρος των μηχανημάτων κατέστη πολύ μικρότερον, ο χειρισμός άπλούστερος, ή όργάνωσις και ή μεταφορά τελειότεραι, ή έκπαίδευσις πληρεστέρα και ούτω άπεφεύχθη ή έν άπαραδέκτω αναλογία αύξησις του προσωπικού.

Η άφθονία του ύλικού καθιστά τό πρόβλημα των Διαβιβάσεων άπλούστερον διά την Διοικήσιν όσον άφορά την εύχέρειαν της έξυπηρητήσεως της, αλλά δυσχερέστερον διά τούς Διαβιβαστές.

Αι έπιχειρήσεις σήμεραν άπαιτοῦν δίκτυα Διαβιβάσεων πολύπλοκα και συνεπώς άπαιτείται έξαιρετική προσοχή διά την λεπτομερή προετοιμασίαν των.

Έκ των όλίγων έκτεθέντων άνωτέρω καταδεικνύεται ή σπουδαιότης του νέου τούτου Όπλου του στρατεύματος και δέον νά καταστή εις άπαντας τούς στρατιωτικούς συνείδησις αύτη και ότι «τίποτε δέν πρέπει νά είναι πολύ διά τας «ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ».

Σ. Κ.

Λωινθήρες

ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ό Λαός της Έλλάδος δέν έπιθυμεί τίποτε περισσότερο από την Ειρήνη. Θέλει και εύχεται την έπιστροφή των παιδιών του, την άποκατάσταση αυτών που χάσανε τά σπίτια τους και τά έργαλεία της δουλειάς τους, την ήσυχία του και τη γαλήνη για νά μπορέσει νά έπιδοθῆ στη δημιουργική εργασία. Γιατί ξέρει πως όλα αυτά είναι άπαραίτητα για την άνασυγκρότηση των έρειπίων που άφησαν τά τελευταία δέκα χρόνια ο έθνικός πόλεμος, ή έχθρική κατοχή και ή κομμουνιστική προδοσία. Και ο Έλληνικός Στρατός που βρίσκεται σήμερα στα βόρεια σύνορά μας παραμένει εκεί με τό όπλο παρά πόδα ως άμυντικός στρατός, πιστός στις έθνικες παραδόσεις. Βρίσκεται εκεί ως φρουρός της Ειρήνης. Της ειρήνης της Χώρας του, αλλά και της ειρήνης του Κόσμου. Δέν πρόκειται νά έπιτεθῆ εναντίον κανενός, θά είναι όμως πάντα έτοιμος νά υπερασπίσει τά έθνικά χρώματα, εάν έπιχειρήσουν νά τά προσβάλλουν όσοι τά έπιβουλεύονται.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Πρόσφατα τηλεγραφήματα των διεθνών πρακτορείων ειδήσεων άναγγέλλουν ότι ή Βουλγαρία πρόκειται νά αναλάβει υπό την πλήρη προστασία της τό στρατό των συμμοριτών. Η κομμουνιστική κυβέρνηση του Ζαχαριάδη, σύμφωνα με τις πληροφορίες αυτές πρόκειται νά έγκαταλείψει την Άλβανία, όπου είχε την έδρα της μέχρι σήμερα και νά έγκατασταθῆ στο Βουλγαρικό έδαφος τό όποιον έχει έκλεγεί από την Κόμινφορμ ως βάση της νέας έξορμήσεως του διεθνούς κομμουνισμού κατά της Έλλάδος. "Αν και οι πληροφορίες αυτές δέν είναι άπολύτως έξακριβωμένες, τό πράγμα δέ φαίνεται καθόλου άπίθανο. Τό καθεστώς του Χότζα στην Άλβανία άντιμετωπίζει πολλές δυσχέρειες. Οι έσωτερικες άναταραχές όλο και πολλαπλασιάζονται και ή άπομόνωση από τις ύπολοιπες χώρες της Κόμινφορμ έξαιτίας της άποστασίας του Τίτο καθιστά πολύ δύσκολο τόν άνεφοδιασμό, όχι των συμμοριτών, αλλά και της ίδιας της Άλβανίας. Δέν άποκλείεται λοιπόν ή Βουλγαρία νά αναλάβει σε μεγαλύτερη κλίμακα την καθοδήγηση των συμμοριτών και την παροχή σ' αυτούς έφοδίων και βάσεων έξορμήσεως. Η στάση της αύτη θά βρίσκεται σε άπόλυτη συνέπεια προς την άνθελληνική πολιτική που άσκει από αιώνας. Άλλά ο Έλληνικός Στρατός παραμένει πάντοτε άγρυπνος και έτοιμος νά ανατρέψει και τά νέα αυτά σχέδια των Βουλ-

Ο ΤΙΤΟ

Ο Τίτο για λόγους ανεξάρτητους από τις πραγματικές του επιθυμίες και τις διαθέσεις του απέναντί μας έχει σταματήσει έδω και μερικούς μήνες να παρέχει βοήθεια στους συμμορίτες. Ούσιαστικά όμως η στάση του απέναντι της Ελλάδος εξακολουθεί να παραμένει απόλυτα έχθρική. Μισεί θανάσιμα τη «μοναρχοφασιστική κυβέρνηση» των Αθηνών. Κατακρατεί άπαντα από δέκα χιλιάδες έλληνόπουλα που τὰ ώδηγησαν στη Χώρα του οι συμμορίτες όταν τὰ είχαν καλά μαζί του. Δέν έγκατέλειψε τὸ μακεδονικό όνειρο και τὸ όραμα της έλληνικής Θεσσαλονικής δέν τὸ χάνει ποτέ από τὰ μάτια του. Είναι αυτά σοβαρώτατοι λόγοι που πρέπει νὰ έχωμε πάντα ύπ' όψη μας και νὰ μη παραζυρόμαστε σέ πρώτους ένθουσιασμούς.

ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ

Η «κόπθεση Τίτο» δέν παύει νὰ έχει ιδιαίτερο ένδιαφέρον για μας. Η εξέλιξη τών σχέσεών του με τὸ Κρεμλίνο και τὰ ύπόλοιπα δορυφόρα κράτη είναι ένα ζήτημα που μας άφορά άμεσώτατα και πρέπει νὰ τὸ παρακολουθούμε με έξαιρητική προσοχή. Πρὸς τὸ καρόν σημειώνουμε τίς άποκαλύψεις και όμολογίες στις όποιες προβαίνει ὁ Τίτο, άπαντώντας στις κατηγορίες της Κόμινφορμ για τήν έγκατάλειψη τού συμμορτικού κινήματος. Σέ ένα άρθρο τού Γιουγκοσλάβου στρατηγού Βούσκοβιτς που μεταδόθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου από τὸ ραδιοφωνικό σταθμό τών Σκοπίων άναφέρεται ὅτι τὸ έλληνικό συμμορτικό κίνημα, όταν είχε επί κεφαλής τὸ Μάρκο, είχε έπιτυχίες γιατί άκολουθούσε τιςγιουγκοσλαβικές οδηγίες. Ένώ όταν ὁ Ζαχαριάδης έξεκαθάρισε τὸ Μάρκο και άκολουθῃσε τις οδηγίες της Κόμινφορμ τὸ κίνημα έπῃρε τὸ δρόμο της καταστροφής και ώδηγήθηκε στη συντριβή. Άνεξάρτητα από τήν ὀρθότητα της αναλύσεως τών αλίτων της έπιτυχίας και άποτυχίας της κομμουνιστικής άνταρσίας, στην όποια προβαίνει ὁ Γιουγκοσλάβος στρατηγός, ένα μόνο πρῶγμα παραμένει άναμφίβολο. Ότι τὸ κομμουνιστικό κίνημα στην Ελλάδα και τότε που είχε τὸ Μάρκο επί κεφαλής και τώρα που έχει τὸ Ζαχαριάδη βρέθηκε ύπό τήν καθοδήγηση και τήν έπιτροπή τών βορείων γειτόνων μας. Καί η όμολογία αυτή άποκτῖ ιδιαίτερη άξία γιατί προέρχεται από τούς έχθρους της Ελλάδος, εκείνους άκριβώς που προσπαθώντας νὰ σκοτώσουν τὰ γεγονότα στὰ μάτια της διεθνούς Κοινής Γνώμης διεργήγνυν στο παρελθόν τὰ ιμάτια τους για τίς έλληνικές καταγγελίες ένώπιον τού ΟΗΕ.

ΑΛΛΑΓΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ...

Η φθινοπωριάτικη ψύχρα μάζεψε άπόψε τή φιλική συντροφιά στο μικρό κλειστό σαλονάκι. Η τακτική ύπαίθρια συνεδρίαση μετεφέρθη σέ κλειστό χώρο. Οι βαρειές πολυθρόνες δέχτηκαν με χαρά τούς... καταπιεστές τών! Οι ώρες από δώ κι έμπρός δέν θά περνούν άργά-άργά και μονότονα στο κομψό σαλονάκι. Η φιλική συντροφιά με τὰ ανεξάντλητα θέματά της θά τὸ δίνει τήν κίνηση και θά κάνει τὸ περιβάλλον έξαιρετικά εύχρηστο...

Η ώμορφη δεσποινίς με τούς ξανθούς καταρράχτες τών μαλλιών της άνοιξε τή συζήτηση.

—Λοιπόν; Τί σχέδια υπάρχουν για τὸ φετεινό χειμώνα;

—Τί σχέδια θέλετε νὰ υπάρχουν, δεσποινίς; άποκρίθηκε κάποιος.

—Μά έννοώ για κανένα γλεντάκι, τίποτα πάρτυ! Ξέρω γώ; Έτσι θά τὸν περάσουμε τὸν φετεινό χειμώνα; Καλογεριστικά;

Ένας ώριμος κύριος που ἡ ώριμότης του διαφημιζόταν από μερικές άσπρες τρίχες στους κροτάφους έλαβε τὸ λόγο:

—Νομίζω, αγαπητή μου δεσποινίς, ὅτι τὰ σχέδιά μας για τὸ χειμώνα συναντούν κάποιο άνυπέρβλητο έμπόδιο...

—Τί θέλετε νὰ πῆτε; άπόρησε εκείνη.

—Έκείνους που λείπουν! Από τήν τόσο ώμορφη συντροφιά μας λείπουν, άν δέν κάνω λάθος, τέσσερα πρόσωπα. Τέσσερες άντρες που δύσκολα μπορούν νὰ άντικατασταθούν...

—Μένουν όμως ὁ ύπολοιποι! Θα είμαστε βέβαια περισσότερα κορίτσια, αλλά δέν πιστεύω αυτό νὰ σάς ένοχλεί και τόσο...

—Δέν θέλετε νὰ μας καταλάβετε, δεσποινίς μου! Νομίζετε ὅτι θά είναι εύχρηστο για μας νὰ σάς συνοδεύουμε στις διασκεδάσεις, όταν θά ξέρούμε ὅτι τέσσερις άντρες από τή συντροφιά μας θά βρίσκονται μακριά μας; Στὸ μέτωπο! Θα είναι άλλωστε και μεγάλη άγνωμοσύνη εκ μέρους μας. Έμεις νὰ πίνουμε σέ κρυστάλλινα ποτήρια τή σαμπάνια μας ἢ τὸ μαρκό μας και νὰ κόβουμε με έπιτηδευμένη εύγένεια τὸ φρούτο μας, τή στιγμή που οι φίλοι μας θά μιραρίζονται μακριά μας τήν κουραμάνα, τὸ λιτὸ σουσιότο και θά πίνουνε αντί για έκλεκτή σαμπάνια τὸ νερό άπ' τὸ παγούρι τους.. Πῶς θά τούς άντικρούσουμε όταν θά γυρίσουν; Μ' ὄλο τους τὸ δίκιο θά πάψουν νὰ μας θεωροῦν άληθινούς τών φίλους. Καί κάτι τέτοιο δέν θά τῷθελα νὰ συμβεί με κανένα τρόπο.

Η δεσποινίς με τούς ξανθούς καταρράχτες χαμήλωσε τὸ κεφάλι, πρῶγμα που έσημαίνει ὅτι κατάλαβε τὸ σφάλμα της. Μα ὁ ώριμος κύριος είχε πάρει πιά φόρα...

—Θάταν άλλωστε και πρόκληση, τὸ νὰ λογαριάζουμε έμεις τὸ πῶς θά

γλενηθούμε τὸν χειμώνα μας ενώ έχουμε στείλει στὰ σύνορα τούς άλλους νὰ μας προφυλάξουν από τὸν κίνδυνο που μας άπειλεί! Κυτάξτε τή μελαχροινή φίλη μας εκεί στη γωνιά... Πέρου ήταν τόσο εύτυχιόμενη! Ό αγαπημένος της ήταν έδω και περσασαν μαζί ένα άξεχαστο χειμώνα. Έφέτος με τί κέφι θέλετε νὰ βγῆ έξω; Ηάνάμνησή του είναι πάντα μπροστά της, ἡ σκέψη της τρέχει νὰ τὸν συναντήσει και τήν καταλαβαίνω... Διαρκῶς ένα δάκρυ κάνει νὰ κυλίση, μα κοντοστέκεται εκεί στην άκρη από συγκρατημένη άξιοπρέπεια. Άν μας δῆ νὰ διασκεδάζουμε θά σκεφτεί κι αυτή κι ὄλες εκείνες που περιμένουν τούς δικούς των νὰ γυρίσουν πράγματα κάθες άλλο παρά κολακευτικά για μας... Όχι λοιπόν! Έφέτος δέν έχει γλέντι, ούτε καρτάκια. Άς βάλουμε κάποιο χαλινάρι στις διαθέσεις μας, κι άς περιμένουμε και τούς άλλους νὰ γυρίσουν. Καί τότε σάς τὸ ύπόσχομαι. Σας ύπόσχομαι νὰ γίνῃ ένα γλέντι που θά καιῖ ἡ Αθήνα! Θα γιορτάσουμε τήν τιμημένη έπιστροφή τους! Θα πιούμε στην υγεία τους Θα πιουμε ξανθόηρεταινούλα, θά βάλουμε κάτω κι ένα άρνι και θά γίνουμε στουπί άπ' τὸ μεθύσι Δέν τὰ λέω πουλό, σίκ, κι Ίσως νὰ γίνουμε και λίγο... «μπανάλ» στις έκφράσεις. Μα τί τὰ θέλετε, είναι ώραίο αυτό. Είναι, πῶς νὰ σάς τὸ πῶ... λεβέντικο, ρωμέϊκο γλέντι! Μοῦ έγγραφε προχτές ένα από τὰ παιδιά της παρέας και ξέρετε ποιός; Έκείνους που έκανε τὸν περισσότερο κοσμικό και τὸν περισσότερο λεπτεπίλεπτο στις προτιμήσεις, ὄλλα καλύτερα νὰ σάς διαβάσω τὸ ίδιο του τὸ γράμμα...

—«... πεθύμησα τήν Αθήνα! Τήν ώμορφη παρέα μας! Πεθύμησα πρῶτα άπ' ὄλο τήν άνάμελη ζωή που ζούσαμε. Έδῶ πάνω μ' έχουν τυλίξει οι άναμνήσεις κι ἡ νοσταλγία. Πεθύμησα νὰ τριγυρίσω στὰ στενά σοκάκια της Αθήνας, έλαφρά ζαλισμένος από ρετσίνα κι έρωτα. Πεθύμησα νὰ πιάσω στὰ χέρια τήν κιθάρα και νὰ τραγουδήσουμε μιá παλιά καντάδα, ὡς τὰ ξεμυρώματα! Πεθύμησα ένα βράδυ που ξεχνώντας τις κακίες τού κόσμου θάξαναγίνω παιδί»

Άλλά ὁ ώριμος κύριος δέν μπορούσε νὰ συνεχίσει. Προτίμησε νὰ σταματήσει πριν ρεζιλευτῆ βλέποντάς τον οι άλλοι νὰ δακρύζει. Μα ήταν ἤδη άργά...

Για κάμποση ώρα άπλώθηκε στο σαλόνι ἡ σιωπή. Πρῶτη ξαναμίλησε ἡ γνωστή μας δεσποινίς. Τὸ ύφος της ήταν τώρα πολὺ διαφορετικό...

—Έχετε δίκιο! Έφέτος θά προτιμήσω νὰ πλέω δυο-τρία πουλόβερ για τὰ παιδιά... Περνάει έτσι πιό εύχάριστα ἡ ώρα...

Κι οι άλλοι συμφώνησαν μαζί της!

Ο.Η.Ε. ΚΑΙ ΕΛΛΑΣ

Εις τὴν γωνίαν αὐτῆς τῆς γῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἡ Εὐρώπη ἐξεκίνησεν ὡς νεαρά κόρη διὰ τὰ ἐπισκεφθῆ τὴν ἕως τότε ἀνώνυμον Ἠπειρον, εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ὅπου ἐδημιουργήσαμεν καὶ ἐξεθρέψαμεν καὶ ἐσώσαμεν τὰς αἰωνίους ἀξίας τόσας φορές, ἐστάθημεν ὀρθοί καὶ τὰς ἐσώσαμεν ἄλλην μίαν. Διότι ἡ θὰ τὰς ὑπερασπιζόμεθα ἡμεῖς ἢ θὰ ἐχάνωντο. Αὐτὸ πρέπει νὰ ἔχουν ὅπ' ὄψιν τῶν τὰ 53 Ἔθνη ἐκ τῶν 59 ἄτινα ἐργάζονται καὶ συνεδριάζουν τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐς Λέικ Σαξὲς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς διὰ τὴν εὐρεσιν τῶν ἀναγκαιούτων ὄρων πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὡς ἄνω Ἐθνῶν, ὑποτίθεται ὅτι ἔχουν μελετήσει τὴν νεωτάτην τουλάχιστον παγκόσμιον ἱστορίαν, τῆς ὁποίας ἡ μελέτη καταυγάζει τὴν ὑψηλίον διὰ τῆς συμβολῆς τῆς μικρᾶς εἰς ἕκτασιν ἀλλὰ μεγίστην εἰς πηγὴν ἠθικῆς καὶ πολιτισμοῦ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἀπὸ τοῦ 1940 μέχρι σήμερον.

Ὁ Ο.Η.Ε. πρέπει λοιπὸν νὰ σκεφθῆ ὅτι ὁ Ἕλληνας ὑπῆρξε καὶ τῶν Ἀλβανικῶν βουνῶν ἥρωας, καὶ τῆς κολλάσεως τοῦ Ἑλ' Ἀλσμέιν εἰσαλέου πολεμιστῆς καὶ τοῦ Ρίμινι ἑξαλλος ἐκπορητῆς καὶ τῶν κυμάτων θαλάσσης καὶ τῶν αἰθέρων τῆς Μεσογείου παράτολμος μαχητῆς· κατέστη καὶ ἀντάρτης τῶν βουνῶν καὶ σαμπότερ τῶν πόλεων καὶ διαδῆλωτῆς τῶν ὁδῶν καὶ Ἄγιος τῶν θυσιαστηρίων· ὑπερβῆ μετὰ τὸ πνεῦμα αὐτοθυσίας τὰ ὄρια τῆς δυναμικότητος κάθε φυλῆς καὶ ἐγάλλευσεν τὴν πίστιν τοῦ Ἐλευθέρου κόσμου ἐπὶ τοῦ ὅτι τὸ πνεῦμα πάντοτε δεσπόζει τῆς ἰσχύος. Οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοὶ τῶν 53 Ἐθνῶν τοῦ Ο.Η.Ε.—διότι οἱ 5—6 τοιοῦτοι τοῦ Ἄνατ. Μπλάκ ἐκ τῆς γνωστῆς προέσεως οὔτε νὰ ἴδουν, οὔτε ν' ἀκούσων θέλουν τὴν ἀλήθειαν—καὶ ὅλοι οἱ πολιτικοί, διπλωματικοί καὶ στρατιωτικοί τῶν συμβουλοῦν δύνανται νὰ προφητεύουν ἂν θὰ γίνῃ ἢ δὲν θὰ γίνῃ πόλεμος, ἀλλ' ἐδῶ ὁ πόλεμος γίνεται. Γίνεται πάλιν ἀπὸ ἡμᾶς τοῦς Ἕλληνας διὰ λογαριασμὸν ὄλων τῶν Ἐθνῶν πού ἀντιπροσωπεύουν οὗτοι. Καὶ θὰ ἦτο φοβερά ἡ καταστροφὴ ἂν κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, δὲν ἐπροστατέυτο ἡ ΕΛΛΑΣ ἀπὸ τὴν ὑποτροπὴν τῆς γνωστῆς καταστάσεως. Ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς πλευρᾶς θὰ καταβληθῆ ὀλοκλήρως ἡ προσπάθεια διὰ τὸν μὴ ὑποτροπισμὸν τῆς καταστάσεως ὅστις ἀσφαλῶς θὰ περιπλέξῃ τὸν κόσμον εἰς μίαν σκληρὰν σύγκρουσιν.

Διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἡ ΕΛΛΑΣ, ἡ ὁποία ἐθυσίασε τὰ περισσότερα διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ κόσμου, ἡ νικητρία Ἑλλάς, ἐζήτησε τὴν ἡσυχίαν τῆς καὶ τὴν ἀνάπυσίν τῆς· ἐζήτησε μίαν ἀνάπαυαν—ἐάν ἡ μοῖρα τοῦ κόσμου εἶναι ξανά συντόμως νὰ πολεμήσῃ—τοῦ νὰ πληρῶνῃ τὸν διαβάστακτον φόρον αἵματος εἰς τὸν ἐκ προδοτῶν Ἑλληλῶν καὶ ἐρυθρᾶς ἄρκτου Μινάταυρον· ἐζήτησε δικαιοματικῶς ἀπὸ τὴν συνέλευσιν τῶν Ἡν. Ἐθνῶν νὰ λύσῃ μετὰ ἀποτελεσματικὰ μέτρα—ὕστερα ἀπὸ τὴν συντριβὴν τοῦ συμμοριτισμοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας μας—τὸ ζήτημα τῆς ἀσφαλείας τῶν συνόρων μας. Τὰ ἐζήτησε αὐτὰ διὰ νὰ δοθῆ καὶ εἰς ἡμᾶς τοῦς Ἕλληνας τὸ δικαίωμα νὰ ἀφοσιωθῶμεν ἐντατικῶς εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν τῶν ἐρειπίων μας. Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι ἐάν δὲν μᾶς δοθοῦν αὐτὰ ποῦ δικαιούμεθα καὶ ποῦ ζητῶμεν ἐπιμόμως—ἡ ἀσφάλεια δηλαδὴ, τῶν πρὸς τὴν ὑποτελῆ εἰς τοὺς Σλαύους Ἀλβανίαν, συνόρων μας—εἶναι ἀδύνατον νὰ ἡσυχάσωμεν, διότι θὰ ἐνταθῆ ἡ ἀποθράσυνος τῶν ἀποβρασμάτων καὶ θὰ ἐπιχειρήσων τὴν ἐκ νέου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος εἰσοδόν τῶν. Καὶ τότε θὰ ἐκτελέσωμεν ἀκεραίως τὸ καθήκον μας. Ἀρκετὰ μετὰ τὴν τακτικὴν τῆς καταστολῆς τὴν ὁποίαν τόσον ἀκριβὰ ἐπληρώσαμεν κατὰ τὸ παρελθόν. Αὕτη—ὕστερα ἰδίως ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων τοῦ Αἴμου—δὲν ταιριάζει διόλου ὅτι οἱ καιροὶ δὲν περιμένουν. Ἡ πρόληψις πρέπει καὶ μᾶς ἀπασχολεῖ ἐξ ὀλοκλήρου καὶ πρὸς αὐτὴν ἐκ καθήκοντος στρέφομεν συμπεπικνωμένας τὰς προσπάθειάς μας. Εἰς κάθε Ἑλληνα καὶ εἰς κάθε ἐλευθέρου ἀνθρώπου ἔχει οχηματισθῆ καὶ ὠριμάσει ἡ σκέψις ὅτι τὸ Ἕλλη-

νικὸν αἷμα δὲν πρέπει νὰ χύνεται συνεχῶς καὶ τόσον ἀφθόνως καὶ ὅτι πρέπει μετὰ τὸν ἕνα ἢ μετὰ τὸν ἄλλον τρόπον—ἔχουν οἱ μεγάλοι στὰ χέρια τοὺς ὄλους τοὺς τρόπους—νὰ τελειῶνῃ τὸ ταχύτερον, διὰ τὴν ἠθικὴν τάξιν καὶ τὴν τιμὴν τοῦ πολιτισμένου κόσμου, τὸ ζήτημα τῆς ἀσφαλείας, τῆς μονίμου ἀσφαλείας τῶν πρὸς τὴν χώραν τοῦ τυχαρπάστου Χότζα συνόρων μας. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες—εἶναι παγκοίνως παραδεκτὸν—ἐσταρῆθημεν τοῦ στοιχειώδους δικαιώματος τῆς γαλήνης ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους Σλαύους ἐξεμεταλεύθησαν εἰς ἀφάνταστον σημεῖον τὰς εἰρηνικὰς διαθέσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Δυτικοῦ κόσμου. Ἡ Ἑλλάς εἶναι πτωχὴ καὶ μικρὰ εἰς πληθυσμὸν καὶ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἶναι βλάβη. Ἡ βλακεία συγχαρεῖται μέχρι τοῦ νὰ μὴ γίνῃ ὑπέρβασις τῆς γραμμῆς ποῦ ἴθεται ὡς ὄριον διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν μᾶς δυνάμεως ὡς ἐντίμου ἢ ὀχι—ὡς πολυτέλεια εἰς τοὺς μεγάλους εἰς πληθυσμὸν καὶ τοὺς πλουσίους· αὐτοὶ εἰς τὸ κάτω τῆς γραφῆς ἔχουν τὸ δικαίωμα ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς εὐμαρείας τῶν νὰ εἶναι καὶ ὀλίγον κουτοί.

Τὶ νὰ περιμένῃ κανεὶς ὅμως δταν ζῶμεν στιγμὲς τόσον πολυπλόκου καὶ κοσμογονικὰς; Διότι εἰς τὰ 1920 θὰ ἐθεωρεῖτο τουλάχιστον παράφρων ὅποιος θὰ ἐτόλμα νὰ διανοηθῆ τὴν δυνατότητα ἐνός νέου πολέμου ἐνῶ σήμερον—πρὶν ὑπογραφῆ ἡ εἰρήνη—προτοῦ ἀκόμη τελειῶσῃ ὁ ἕνας δὲν γίνεται λόγος παρά μόνον πῶς θὰ ἀποτραπῆ ὁ ἄλλος. Ἡ ἀπλή αὕτη ἀντιπαραβολὴ τῶν δύο ψυχολογικῶν κλιμάτων καταδεικνύει τὴν ἰδεολογικὴν φυσικὴν πορείαν ποῦ σημειώνεται μετὰ μίαν χρεωκοπίαν τῶν ἀνεδαφικῶν ἐλπίδων τῶν Λαῶν. Αἱ ὑποχωρήσεις λοιπὸν καὶ οἱ συμβιβασμοὶ καὶ αἱ ἠθελμμένα παραβλέψεις ἔχουν κάποιο λογικὸν καὶ ἀναπόφευκτον ὄροσμον πέραν τούτου ἢ καλὴ θέλησις καὶ ἡ διάθεσις πρὸς συνεννόησιν θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἐκληρθοῦν ὡς ἀδυναμία τοῦ Ο.Η.Ε. ἐνῶ συνάμα θὰ διευκολύνετο ἡ ἐπιτυχία ὄλων ἐκείνων τῶν σκοπῶν ποῦ θὰ ἰσοδυναμοῦν πρὸς ριζικὴν ἀνατροπὴν τῆς νίκης ποῦ ἐκερδήθη μετὰ ποταμοὺς αἱμάτων. Ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ὑψώθη τὸ ὄροσμον ἄρκετὰ ἐπιβλητικὸν καὶ καταδείχθη τὸ ἀκραῖον τέρμα τῆς πολιτικῆς τῶν υποχωρήσεων καὶ τῆς ἀνοχῆς. Ἐως ἐδῶ καὶ μὴ παρέκει. Διότι τὸ πέραν θὰ σημαίνῃ τὴν σύγκρουσιν. Καὶ τὴν σύγκρουσιν οὐδεὶς τὴν θέλει. Δὲν τὴν θέλουν πρῶτοι οἱ ἀνίπαλοί μας. Δὲν τὴν θέλῃ ἡ Ἑλλάς καὶ οἱ Δυτικοὶ σύμμαχοι τὴν ὁποίαν ΠΡΕΠΕΙ ΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΛΑΟΙ νὰ τὴν προλέγωμεν ἐάν ἄλλοι χωρὶς κατὰ βάρους, νὰ τὴν ἐπιθυμοῦν θελήσωμεν νὰ τὴν προκαλέσωμεν.

Μέσα εἰς αὐτὸν τὸν ἀτέρμονα κύκλον τῆς ἐξελίξεως τῶν σημερινῶν παγκοσμίων γεγονότων ἡ Ἑλλάς ὑφίσταται μίαν δοκιμασίαν ἐγκληματικὴν εἰς βῆρος τῆς. Διότι κακὸν εἰς κανένα δὲν ἐπροξένησεν. Ὑπῆρξεν ἡ ἀγιώτερος μορφή τοῦ λήξαντος πολέμου. Ἐδόθη εἰς τὸ μέχρι σήμερον μαρτύριον μετὰ μίαν ἀνιδιοτέλειαν, ποῦ εἶναι μοναδικὴ εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ ποῦ ἀνύψωσεν τὴν ἠθικὴν στάθμην ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τὰς γενεὰς τῶν Ἐθνῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔλθουν. Ὁ Ἕλληνικὸς Λαὸς ἔχει, ὅσον ὀλίγοι λαοί, ἔντονον τὸ αἰσθημα τοῦ Δικαίου. Καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὑφίσταται καίριον τραυματισμὸν τὸ ἀλοθιμὰ του αὐτοῦ. Νομίζομεν ὅτι ὑπάρχουν καὶ εἰς τὴν Διεθνή ζωὴν ἠθικοὶ φραγμοὶ ἀνυπέβλητοι. Ἀναμένομεν συνεπῶς ἠθικὴν μευαιοθησίαν ἀπὸ τοὺς σκαπανεῖς ἐνός κόσμου, τῶν ὁποῖου τὸ πρῶτον σπερμα ὑπῆρξε ἡ ἀγανάκτησις ἐναντίον τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀνθρώπου ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ Ἐθνους ἀπὸ Ἐθνος. Ἀπαιτοῦμεν ἀπὸ τὰς Ἑλθερα Ἐθνη νὰ φανοῦν ἐναντι τῆς Χώρας μας μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἀνωτερότητος καὶ ἡ ΕΛΛΑΣ θὰ σημεῖωση τοῦτο χαρακτηριστικῶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΣ ΚΩΝΙΝΟΣ
ΛΟΧΑΓΟΣ ΔΙΑΒΘΕΩΡΩΝ

Ἡ μαμά πολεμοῦσε νὰ φρεσκάσῃ τὰ ἀποξηρα-
μένα μῆλα τῶν παρειῶν της μὲ λογιῆς-λογιῆς καλ-
λυντικά, δευτέρας ποιότητος. Ἡ κόρη προσπαθοῦσε
νὰ ἐξιλεώσῃ τὰ ἐγκλήματα τῆς ἀνέραστης παρθενίας
της μὲ προσευχὲς καὶ κηρύγματα. Ἀλλὰ ὑπῆρχε ἡ
ὑπερέτρια.

Θαῦμα ἀφικθὲν ἀπὸ τὰ γαλάζια νησιά τοῦ ἀρχι-
πελάγους! Ὀπτασία ζυμωμένη μὲ ἀνθόγαλα καὶ γυ-
μῶν φρούτων! Ὑπαρξίς προσωποποιοῦσα τὸν ἀντι-
σμένο Μάιο, γεμάτων ῥόδα καὶ ἀρώματα μανόλιας.

Στὸ ἔβδομο πάτωμα ἦταν τὸ ρετιρέ. Ὁ ἔβδομος
οὐρανὸς τοῦ Ἰσραὴλ μοῦ φαινότανε. Ποτὲ τὸ κοράνι
δῶν τῶν Μωαμεθανῶν δὲν θὰ παρουσίαζε οὐρὶ μὲ
τόσα θέληγτρα. Κανένας ἀπὸ τοὺς Ἀρχαγγέλους τῆς
Ἐγίρας δὲν θὰ φανταζότανε ἰδανικώτερον σύντροφο
γιὰ τὶς ὑπερκόσμιες πτήσεις του. Τίναζε τὰ χαλιὰ κι'
ἔλεγεσ ὅτι ἡ σκόνη τὴν ἔβλεπε καὶ γινότανε ῥοδοπέ-
ταλα πού πλημμυρίζανε τὴ συνοικία. Ἔδινε τὰ σκου-
πίδια καὶ νόμιζες ὅτι ὁ βρωμερὸς τοὺς γκαζοντενεκέσ
εἶχε γίνει θρόνος μαχαραγιὰ στολισμένος μὲ μύρια
μπριλλάντια καὶ διαμάντια καὶ ζαφείρια.

Τὴ λέγανε κι' Ἐλένη.

Ἐχρησιάσθηκε νὰ μεσολαβήσουν ὠρισμένα γεγο-
νότα γιὰ νὰ πεισθῶ ὅτι ἤμουν ἀθεράπευτα ἐρωτευ-
μένος. Τὰ γεγονότα αὐτὰ κατὰ χρονολογικὴν σει-
ρὰν ἔχουν ἔτσι :

Στις 9 Αὐγούστου ἔδεσα στραβὰ τὴν γραβότα μου.
Στις 14 ἰδίου μηνὸς σαπουνίστηκα γιὰ τὸ ξύρισμα
μὲ γιαιούρι κι' ἔφαγα τὴν σαπουνάδα τοῦ ξυρίσμα-
τος. Στις 17 ἰδίου πάντοτε μηνός, βγήκα ἀπὸ τὸ
σπίτι τόσο ἀφηρημένος ὥστε μόνον ὅταν μὲ πῆγανε
στὴν ἀστυνομία ἀπεκαλύφθη ὅτι εἶχα ξεχάσει νὰ φο-
ρέσω τὸ παντελόνι μου καὶ κυκλοφοροῦσα μ' ἓνα ρι-
γωτὸ σώβρακο τῆς Οὐνρα.

Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ μοιραίου αὐτοῦ Αὐ-
γούστου θέλησα νὰ πετάξω τὸ τσιγάρο μου ἀπὸ τὸ
παράθυρο καὶ νὰ καθήσω στὴν πολυθρόνα κι' ἔκανα
ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Ἔβαλα τὸ τσιγάρο στὴν πολυ-
θρόνα καὶ πήδηξα ἀπὸ τὸ παράθυρο. Εὐτυχῶς τὸ
σπίτι μου εἶναι ἰσόγειον καὶ ἔτσι γλύτωσα μ' ἓνα
σπάσιμο τοῦ χερσιού καὶ μ' ἓνα κάψιμο τῆς ἐν λόγω
πολυθρόνας.

Πῆγα στὸ γιατρό. Ἦταν τρομερὰ ἔξυπνος ἄνθρω-
πος. Τὸ κατάλαβε ἀμέσως.

—Εἶσαι ἐρωτευμένος, μοῦ εἶπε.

Πάντοτε μὲ συγκινοῦσε ὁ ἔρως. Τὸν θεωρῶ τὸ
μόνον ἀντίδοτον τοῦ θανάτου. Ἀρχισα λοιπὸν νὰ
ξυρίζωμαι στὰ κουρεῖα, νὰ φοράω «φιόρο ἰν πέτο»
καὶ νὰ κάνω βόλτες κάτω ἀπὸ τὴν πολυκατοικία.

Πολὺ ψηλὰ ἔμεινε ἡ Ἐλένη. Γιὰ νὰ μὲ διακρίνῃ
ἀπὸ τὸ καταραμένο ἐκείνο ἔβδομο πάτωμα χρειαζό-
ταν τηλεσκοπία. Ἔτσι κατάφερα νὰ συγκινήσω τὴν
μαγείρισσα τοῦ πρώτου πατώματος, τὴν καμαριέρα
τοῦ δευτέρου καὶ μιὰ μαθητριούλα ζωερὴ πού μοῦ
χαμογελοῦσε ἀπὸ τὸ μπαλκόνι τοῦ τρίτου.

Εἶμαι κι' ὦραϊο παιδί, ἔχω καὶ μπῶτι. Ὅποιος
ἄλλος θὰ καμάρωνε μὲ τὶς τρεῖς αὐτὲς κατακτήσεις
καὶ θὰ παράταγε τὴν Ἐλένη. Ἀλλὰ ἐγὼ εἶμαι πει-

σματάρης. Ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας μου θυμᾶμαι πῶς
μ' ἔλεγε συνεχῶς «γαῖδουρογαῖδαρο». Τῶχα βάλει
πρόγραμμα τῆς ζωῆς μου νὰ τὴν κάνω νὰ μ' ἀγα-
πήσῃ. Κι' ἀφοῦ τὰ ὀπτικά μέσα δὲν τῆς κινούσανε
τὴν προσοχὴ ἀποφάσισα νὰ βάλω σ' ἐνέργεια τὰ ἡχη-
τικά. Εἶχαμε ἓνα γιοῦκο καὶ μέσα στὸ γιοῦκο μιὰ κι-
θάρα. Χωρὶς κόρδες βέβαια. Τὴν πῆρα, τὴν ξεσκό-
νισα, τὴν γυάλισα, ἔβαλα καὶ τῆς περῶσανε κόρδες,
ἔμαθα νὰ παίζω καὶ τὰ μπάσσα καὶ ἐξωπλίστηκα μ'
ὅλα τὰ μέσα γιὰ νὰ ἐκστρατεύσω μουσικὰ στὴν κατὰ-
κτησι τῆς Ἐλένης μου.

Καὶ τρεῖς νύχτες ἀργότερα, βρέθηκα ἐγκατεστη-
μένος στὴν γωνία της μὲ τὴν κιθάρα μου. Τραγου-
δοῦσα μ' ὅλη τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς μου καὶ μὲ μιὰ
φωνὴ παιδιάρη. Ὁλη ἡ πολυκατοικία βγήκε στὰ πα-
ράθυρα. Ἀνὸ-τρεῖς μοῦ φωνάζανε «ἄι πὸ πέρα, ρέ!».

Κι' ὅταν εἶδανε πῶς ἐπιμένω μοῦ χύσανε καὶ
νερό. Ἀλλὰ ἐπέμενα. Κι' ἡ ἐπιμονή μου ἀνταμεί-
φθηκε. Ἡ Ἐλένη βγήκε στὰ κάγκελα τοῦ ρετιρέ καὶ
μὲ κῦτταξε. Ἀπὸ κείνη τὴν νύχτα, κάθε βράδυ,
μὰ κάθε βράδυ, τραγουδοῦσα τὸν τόνο τῆς καρδιάς μου.

Κι' ἤρθε, ὅπως γίνεται στὶς πολὺ ρωμαντικὲς
ἱστορίες, ἤρθε ἡ νύχτα τῆς ἀποκορύφωσης. Τραγου-
δοῦσα ἐκεῖ στὴ γωνία, ἓνα τραγοῦδι ὅλο φλόγα καὶ
πάθος: «Μηδὲ ὁ γέρον ποτὲ ξαναγιάνει». Ἡ πο-
λυκατοικία μ' εἶχε πιά συνηθίσει καὶ δὲν μ' ἐνο-
χλοῦσε. Καὶ ξαφνικά, σὰν ἄσπρο περιστερᾶκι, ἓνα
χαρτάκι ἄρχισε νὰ πετάη.

Τὸ πῆρα καὶ τ' ἀνοῖξα. Καὶ κει, στὸ φῶς τῆς
εἰσόδου, διάβασα τὴν πρόσκλησι στὸν Παράδεισο:

«Οἶμε μῶνει. Πάραυ τὸ ἀσανσαῖο καὶ ἀναίβα.

Ἀλλαινοί»

Ποτὲ ἡ ἀνορθογραφία δὲν μοῦ εἶχε κάνει τόσο
χαριτωμένη ἐντύπωση. Ὁρμησα, μπῆκα στὸ ἀσανσερ,
πάτησα τὸ κουμπὶ νούμερο ἐπτὰ κι' ἄρχισα ν' ἀνυ-
ψώνωμαι, πὺδ εὐτυχῆς ἀπὸ τὸν Πικάρ ὅταν ἀνέβαινε
νὰ πιάσῃ σχέσεις μὲ τὴν στρατόσφαιρα. «Τσάκ».

Τὰ φῶτα σβήσανε ξαφνικά καὶ τὸ ἀσανσερ στα-
μάτησε. Ἐνοίωσα ἓνα παράξενο συναίσθημα, σὰν
δρομέας πού βρῖσκει στὰ καλά καθούμενα μπροστά
τὸν ἓνα μαντρότοιχο. Περάσανε πέντε λεπτὰ. Ἔνα
τέταρτο. Ἀκουσα φωνές: «Κόπηκε τὸ ἠλεκτρικό».
Ἀκουσα κι' ἀνθρώπους πού ἀνεβοκατεβαίνανε τὶς
σκάλες. Ἀκουσα ἀπ' ὅλα. Ὑστερα ἄρχισα νὰ ἰδρώνω.
Ἦθελα νὰ βάλω τὶς φωνές, ἀλλὰ σκεφτόμουνα μὴν
ἐκθέσω τὴν Ἐλένη.

Ἀργότερα, πολὺ ἀργότερα, μὲ πῆρε κι' ὁ ὕπνος.
Ξύπνησα τὸ πρωτὶ ἀπὸ ἓνα γλυκὸ κατακλύσιμα.

Ὅταν βρέθηκα, ἐλεύθερος στὸν μεγάλο καὶ πρω-
ινὸ δρόμο, κῦτταξα ψηλά. Κάτι εἶχε σπάσει μέσα
μου. Ἡ Ἐλένη, θανατάσια κοπέλα. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ
διακοπὴ τοῦ ρεύματος, λὲς καὶ μ' ἐτηρέασε σὰ νᾶχα
διακόπτη μέσα στὴ καρδιά μου.

Καὶ τότε πῆρα τὴ μεγάλη ἀπόφασι. Χάρισα τὴν
κιθάρα μου στὸν θυρωρὸ. Ἦτανε ὅμως τρομερὰ θυ-
μωμένος πού μπῆκα στὸ ἀσανσερ χωρὶς τὴν ἀδειά
του. Καὶ γιὰ νὰ μοῦ ἀποδείξῃ τὴν δικαίη ἀγανάκτησί
του, μοῦ τὴν πέρασε κολλᾶρο. Πολὺ πού μὲ νοιάζει!

ΕΤΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΙΔΟΤΑΙΩΤΙΚΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Ἐνθ' τὸ μεγαλύτερον τμήμα τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ εὐρίσκειται καθ' ὅλον τὸ μήκος τῶν βορείων συνόρων μας, ἔτοιμον μὲν τὸν δάκτυλον εἰς τὴν σκανδάλην νὰ παταξῇ ἐν τῇ γενέσει τῆς οὐδὲν ἄλλοτε νῆαν ἀσπείραν εἰσοβολῆς εἰς τὰ Ἐθνικά μας ἔδαφη τῶν καταφυγόντων εἰς Ἀλβανίαν καὶ Βουλγαρίαν συμμοριτῶν, ὁ ἀγὼν συνεχίζεται.

Συνεχίζεται εἰς τὸ ἐσωτερικόν τῆς Χώρας διὰ τὴν πλήρη ἐκκαθάρισιν αὐτῆς καὶ ἀπὸ τὰ τελευταῖα ὑπολείμματα τοῦ κομμουνιστικοῦ μισαρισμοῦ, ἀποτελούμενα ἀπὸ μεμονωμένας μικρομάδας συμμοριτῶν καὶ εἰς τὰς πλείους τῶν περιπτώσεων ἀπὸ μεμονωμένους καὶ ἐντρονίους ληστές, περιφερομένους εἰς ὄρεινὰς τινὰς περιοχάς. Συνεχίζεται ἀκομῆ καὶ κυρίως ἐπὶ τοῦ διπλωματικοῦ πεδίου εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἡ ὁποία ἤρχισε τὰς ἐργασίας τῆς εἰς Λέξη Σαξὸς τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου, διὰ τὴν ἀξιολογήσιν καὶ διεθνή καταχώρισιν τῆς νίκης, τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἐχάρισεν εἰς τὸ ἔθνος κατόπιν τόσου μακροῦ ἀγῶνος, πλήρους μόχθου καὶ ἰδρωτὸς καὶ αἵματος καὶ δακρύων.

Μετὰ τὴν εὐτυχή ἐκδοσιν τῶν μαχῶν εἰς τὰς βορείας συνοριακάς περιοχάς, ἐκλεκταὶ καὶ ἱκαναὶ μονάδες τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ ἀπέκτησαν τὴν εὐχέρειαν τῆς μετακινήσεως τῶν πρὸς ὅλας τὰς πιθανὰς θέσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ, εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἦτο δυνατόν νὰ εἶχον καταφυγεῖ συμμοριτικαὶ ὁμάδες. Οὕτω ἡ ἀρχαμένη ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Σεπτεμβρίου μεθοδικὴ ἐξερεύνησις τοῦ ἐδάφους καὶ συστηματικὴ ἀναζητήσις καὶ τῶν πλέον ἀπιθάνων ὀρεινῶν κρησφυγέων τῆμεραν καὶ νύκτα, καθ' ὅλον τὸ διαρρεῦσαν δεκαπενθήμερον.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀδιαιρέτων καὶ ἀκαταπονήτων αὐτῶν προσπαθειῶν, τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν ὁ Στρατὸς, δὲν ἐπρεπε θεδάζει νὰ ἀναμένεται ὅτι θὰ ἦσαν ἐντύπωμα, λόγῳ ἀκριβοῦς τῆς ἰδιότυπου μορφῆς τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον ἐπέβαλεν ἡ τακτικὴ τῆς «λούφας», ἡ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν. Οἱ κομμουνιστοσυμμοριταὶ, ἔχοντες πλήρη ἐπιγνώσιν τοῦ γενομένου ὅτι ἡ ἐποχὴ τῆς δυναμικῆς τῶν ἀναμετρήσεως πρὸς τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις παρήλθεν ἀνεπισημασμένη, προσπαθοῦν πᾶσιν ἰσχύϊ νὰ ἀποφεύχουν οὐδὲν ἄνεπισημασμένην μὲ τὸν Στρατόν, τὴν ὁποίαν ἔχουν καθὲν λόγον νὰ θεωροῦν ἀτυχή. Ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβοῦς προσδίδει μεγαλυτέραν ἀξίαν εἰς τὰς νέας προσπαθείας τοῦ Στρατοῦ. Διὰ νὰ ἐκτιμηθῇ δὲ κανεὶς πλήρως καὶ ἐπακριβοῦς τὸ μέγεθος τῶν ἀποταλασμάτων τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν θὰ πρέπη νὰ προβῇ εἰς μίαν προσεκτικὴν καὶ ἐν τῇ συνόλῳ τῶν ἀναγκῶν ἀφροιστικῶς τῶν καθ' ἡμερῶν λακωνικῶν ἀνακοινωθέντων, τὰ ὁποία ἐξέδωκε τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ κατὰ τὰς τελευταίας δέκα πέντε ἡμέρας. Εἰς διακοσίους περίπου ἀνέρχονται οἱ νεκροὶ τῶν συμμοριτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων πλείεστα ἀνώτερα σιελῆχ των, εἰς τριακοσίους οἱ συλληφθέντες καὶ παραδοθέντες καὶ εἰς ἑκατὸν τέλους τὰ εἰς τὰ βουνὰ κρυπτόμενα μέλη οἰκογενειῶν κομμουνιστῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ δεικνύουν ὅτι ὁ ρυθμὸς τῆς ἐκκαθαρίσεως εἶναι ταχύτατος. Καθὼς δὲ θὰ συνεχισθῇ κατὰ τὰς ἐπερχομένας ἐβδομάδας μετὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἔκτασιν, θὰ πρέπη νὰ ἐλπίζωμεν θετικῶς ὅτι πολὺ συντόμως θὰ εἶχῃ συντελεσθῇ ἡ πλήρης ἐκκαθάρισις τοῦ κακρινώματος καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν. Καὶ θὰ ἀπομείνῃ τότε κυρία καὶ μοναδικὴ ἀποστολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ ἡ ἀγρυπνὸς φρουρήσις τῶν συνόρων διὰ νὰ ἀπαγορευθῇ πᾶσα τυχὸν νέα ἐξώθεν κομμουνιστικὴ εἰσοβολή.

Αἱ προκλήσεις εἰς τὰ σύνορα, τόσον ἀπὸ μέρους τῆς Βουλγαρίας, ὅσον καὶ ἀπὸ μέρους τῆς Ἀλβανίας, δὲν ἐσταμάτησαν.

Εἰς τέσσαρας τουλάχιστον περιπτώσεις περίπολοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ἐντός τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους εὐρισκόμενοι, ἐβλήθησαν διὰ πυρῶν προσερχομένων ἐκ τῆς Ἀλβανίας. Εἰς ἄλλας τρεῖς ἐπίσης περιπτώσεις οἱ Ἀλβανοὶ διηκολύον τὴν ἐντός τοῦ ἐδάφους των εἰσοδὸν διακομῆντων ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων συμμοριτῶν, ὅπως τοῦ συγκροτήματος

τοῦ Παλαιολόγου, εἰσελθόντος εἰς τὸ ἀλβανικὸν ἔδαφος ἀπὸ τῆς Γκορίτσας μᾶλλον τῆς χαράδρας τοῦ Μεγάλου Λάκκου, τῆς ὁμάδος τοῦ Ἀργύρη, εἰσελθόντος διὰ τοῦ Πολυανέμου καὶ μεμονωμένων συμμοριτῶν, διωχθέντων ἐκ τῶν Ἀγίων Πάντων τῆς περιοχῆς Πωγωνίου.

Αἱ συνοριακαὶ ὁμοῦ παραβιάσεις ἦσαν περισσότεραι καὶ σοβαρώτεραι ἀπὸ τῆς Βουλγαρικῆς πλευρᾶς. Οἱ Βούλγαροι, μὴ δυνάμενοι νὰ ἀποκρύψουν τὴν ὑπο τὰ ὄματα τῶν μελῶν τῆς Βαλκανικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΟΗΕ ὑποχώρησιν τῶν συμμοριτῶν τοῦ Μπέλες ἐντός τοῦ ἐδάφους των, ἔσπευσαν νὰ ἀναγνωρίσουν πᾶντα τὸ γεγονός δι' ἐπίσημων ἀνακοινώσεων εἰς τὸν τύπον καὶ ἀπὸ τοῦ ραδιοφώνου καὶ διὰ τοῦ πρωτοκόλου τῆς Κούλας, συνταχθέντος ὡς γνωστὸν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων ἀξιωματικῶν τῶν 2-9-49. Ἡλιπίζον δι' ἡ τοιαύτη ἄμεσος καὶ ἀπροσχημάτιστος πανηγυρικὴ ἀναγνώρισις, ἡ ἐξ ἀνάγκης γενομένη, δὲν θὰ εἴσταν ἐνδεχομένη ἐν ἀμφιδόλῳ τὴν καλὴν των πίστιν κατὰ τὴν συζήτησιν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν τῶν ἐλληνικῶν καταγγελιῶν περὶ τῆς δοθείας καὶ τῆς παντοειδῶς ἐν γένει ἐνισχύσεως, τὴν ὁποίαν παρέχουν ἀπὸ τριετίας εἰς τοὺς συμμοριτάς, καθ' ἡν συζήτησιν, ἀρούμενοι τὰ πάντα, θὰ ἐπέσειον τὸ πρωτόκολλον τῆς Κούλας ὡς ἀποδειξὴν τῆς νομιμόφρονος στάσεως των.

Ἄλλ' ὅτι ἡ ἐπινοήσις αὕτη ἀποτελεῖ διπλωματικὸν τέχνασμα, ἱκανὸν νὰ παρασύρῃ μόνον πολὺ μικρὰ παιδιὰ, ἀποδεικνύουσα αἱ συνεχιζομένη κατὰ τὴν ὑπο ἐξέτασιν χρονικὴν περίοδον νέαις πολλαπλαῖαι προκλήσεις καὶ συνοριακαὶ παραβιάσεις. Παρὰ τὰς ρητὰς διαβεβαιώσεως τοῦ πρωτοκόλλου ὅτι δὲν εἰς τὸ Βουλγαρικὸν ἔδαφος οὐδέμια ὑπάρξει θέσις διὰ τὸν λεγόμενον ἀνημοκρατικὸν στρατόν ὅπου νὰ ὀργανοῦται δι' ἐπιδρομὰς κατὰ τῶν ἐλληνικῶν ἐδαφῶν, εἰς πάντα περιπτώσεις σοβαρώτατα ἐπεισόδια κατὰ μήκος τῶν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν συνόρων, διαπιστωθέντα ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων διεθνῶν ὀργάνων, ἀποκαλύπτου τὴν ἀντίθετον ἀκριβοῦς εἰκόνα.

Ἐνοπλοὶ κομμουνιστικαὶ συμμορίαι μέχρις ἀριθμοῦ 70 ἀνδρῶν, ὡς καὶ μεταγωγικά τῶν συμμοριτῶν, ἐπεχείρησαν νὰ εἰσελθῶν εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔδαφος καὶ ἐπετέθησαν ἐναντίον παραμεθορίων ἐλληνικῶν φυλακίων, ἀναστραφέντες πάντως εἰς τὴν Βουλγαρίαν κατόπιν τῆς ἄμεσου ὁράσεως τῶν ἐπὶ τῶν συνόρων ἡμετέρων δυνάμεων ἐπαγρυπνήσεως. Εἰς ἄλλην τῶν συνόρων ἡμετέρων δυνάμεων ἐπαγρυπνήσεως. Εἰς ἄλλην τῶν συνόρων αἱ ἐθνικαὶ δυνάμεις ἐβλήθησαν ἐκ τοῦ Βουλγαρικῶν ἐδάφους. Ὡς δὲ κατέθεσε Βούλγαρος αὐτόμολος στρατιώτης ἐγένετο μετακινήσις 150 καὶ 500 συμμοριτῶν ἀπὸ τῆν περιοχῆν τοῦ Παρανεστίου διὰ τοῦ χωρίου Μόγκλιτσα πρὸς τὴν φιλιππούπολιν καὶ ἀπὸ τὴν περιοχῆν Χαϊτόδου πρὸς τὴν περιοχῆν Ἐρπίτια τοῦ Ἑλληνικοῦ παραμεθορίου χωρίου Κρούσοβον. Τὸ ἐπιστέγασμα ὁμοῦ τῆς ἀνεβλήθη γαρίαι, ἀποτελοῦν αἱ ὑπὸ τῶν διεθνῶν πρακτορείων εἰδησεων μεταδοθεῖσαι πληροφῆραι καθ' ὅς οἱ Βούλγαροι ἀναλαμβάνου ὑπὸ τῆν ἄμεσον προστασίαν των τοὺς συμμοριτάς καὶ θὰ παρασχῶν ἄσυλον εἰς τὴν περιπλανωμένην κομμουνιστικὴν κυβέρνησιν τοῦ Ζαχαριάδη καὶ εἰς μεγάλην κλίμακα ἐφόδια καὶ βασεὶς ἐξορηγήσεως. Δοθεῖσις τῆς δυσχεροῦς θέσεως, ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκειται ἡ Ἀλβανία τοῦ Χοτζα, αἱ πληροφῆραι αὗται εἶναι λίαν πιθανόν ὅτι δὲν ἀπέχουν τῆς ἀληθείας καὶ ἀντικατοπτρίζου τὰς νέας προθέσεις τῆς Κόμινφορμ.

Οἱ ὑπολογισμοὶ ὁμοῦ αὐτοί, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύονται ἀληθεῖς, παραγνορίζου τὸν κυριώτερον παράγοντα, ὅστις θὰ ἐπαρῆν ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Βαλκανικὴν. Καὶ οὗτος εἶναι ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς! Ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ο. Η. Ε. ἔθεσε τὸ πρόβλημα ἀπλῶς καὶ ἀπεριφροστικῶς εἰς τὴν ὁρῆν του θάσιν, χωρὶς νὰ καταλείπεται οὐδεμια ἀμφιδόλια περὶ τῆς σταθερᾶς μας ἀποφάσεως νὰ μὴ ἐπιτρέψωμεν οὐδὲν ἄνεπισημασμένην νῆαν εἰσοβολῆν. «Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς» ἐζηλώθη, ἐπειθυμῆ τὴν εἰρήνην. Ἡ Ἑλλάς ὁμοῦ θὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ἑαυτῶν τῆς, ὁσάκις γίνεαι ἀντικείμενον ἐπιθέσεως.»

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ Π. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ

Η Επιστήμη με εικασίες...

Φ. Φ. Φιαννόπουλου ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

ΤΟ ΟΝΕΙΔΟ ΓΟΥ
ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ...

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Αρχίζουν δηλαδή τα φωτοκύτταρα να πάλλωνται μόλις πέσει επάνω τους φως, όπως ακριβώς αρχίζει να πάλλεται και μια χορδή της κιθάρας ή του πιάνου, όταν χτυπηθεί. Και όπως οι παλμοί της χορδής εξακολουθούν λίγο μετά το χτύπημά της, έτσι και οι παλμοί των φωτοκυττάρων συνεχίζονται για λίγο χρονικό διάστημα ύστερα από την προσβολή των φωτοκυττάρων από το φως.

Οι παλμοί, που κάνουν τα φωτοκύτταρα του ματιού, διαρκούν περίπου ένα δέκατο του δευτερολέπτου. Έτσι, αν, για μια στιγμή, αστράψη στο σκοτάδι, το μάτι μας διατηρεί τη φωτεινή εντύπωση ένα δέκατο του δευτερολέπτου περισσότερο απ' όση πραγματικά βάσταξε ή αστραπή. Φυσικά, σ' αυτό το δέκατο του δευτερολέπτου, η φωτεινότητα γίνεται όσο πάει και μικρότερη, όπως γίνεται με το πέρασμα του χρόνου ασθενέστερος και ο ήχος που βγάζει μια χορδή μετά το χτύπημά της.

Αυτή η αδράνεια είναι η αιτία που κάνει το μάτι μας να μη μπορή να ξεχωρίση τη μίαν εικόνα από την άλλη, όταν οι εικόνες μας παρουσιάζονται με τέτοια ταχύτητα, ώστε το χρονικό διάστημα, που χωρίζει την προσβολή της μιας από την προσβολή της άλλης, να είναι μικρότερο από το ένα δέκατο του δευτερολέπτου. Όταν παρουσιάζουμε στο μάτι διαδοχικές φωτογραφίες ενός κινουμένου προσώπου τόσο γρήγορα, ώστε ή μια φωτογραφία ν' ακολουθή την άλλη πριν προφτάση να εξαφανιστή το είδωλο της προηγούμενης από το κέντρο της όρασεως, τότε έχουμε την εντύπωση πως κινείται πραγματικά το πρόσωπο που εικονίζουν οι φωτογραφίες.

Μήπως ο κινηματογράφος δεν εκμεταλλεύεται την αδράνεια του ματιού; Κ' εκεί μας παρουσιάζουν διαδοχικά εικόνες μιας σκηνής τόσο γρήγορα, που το μάτι μας δεν προφταίνει να τις δει μιά-μιά ξεχωριστά και έτσι βλέπουμε μια κινούμενη εικόνα. Το φιλμ λοιπόν ζωντανεύει στα μάτια μας χάρη στην αδράνεια που παρουσιάζουν.

Είναι φανερό, πως μπορεί να παρουσιαστούν στη διαδοχή των εικόνων και διαφορές στη φωτεινότητά τους, όταν οι εικόνες δεν ακολουθούν γρήγορα ή μιά την άλλη. Αυτό γίνεται, γιατί το είδωλο της προηγούμενης εικόνας χάνει σε φωτεινότητα, ώσπου φανή το είδωλο της επομένης. Επίσης και οι κινήσεις

φαίνονται άργες, αν ο αριθμός των εικόνων που προβάλλονται στο χρονικό διάστημα του ενός δευτερολέπτου είναι μικρός. Γι' αυτό συμφώνησαν, για τον κινηματογράφο, στις 24 εικόνες στο δευτερόλεπτο. Δηλαδή, όταν κινηματογραφούν μια σκηνή, παίρνουν 24 εικόνες στο δευτερόλεπτο και έπειτα προβάλλουν το φιλμ στην οθόνη του κινηματογράφου με την ίδια πάλι ταχύτητα.

Την αδράνεια του ματιού την εκμεταλλεύεται, όπως θα δούμε και ή Τηλεόραση. Έπάνω στην επιφάνεια προβολής του τηλεοπτικού δέκτη μας παρουσιάζουν 30 εικόνες στο δευτερόλεπτο, που ή καθεμιά τους άποτελείται από 350.000 περίπου σημεία. Κι' ενώ στον κινηματογράφο προβάλλουν ολόκληρη την κάθε εικόνα, στην τηλεόραση συνθέτουν κάθε εικόνα κινώντας ταχύτατα επάνω στην επιφάνεια προβολής ένα φωτεινό σημάδι και αψομειώνοντας ταυτόχρονα τη φωτεινότητά του.

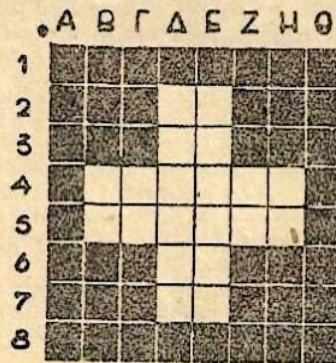
Και τώρα στο κύριό μας θέμα.

Η ΒΑΣΙΚΗ ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΣ

Πώς μπορούμε να στέλουμε τηλεφωνικώς ένα μωσαϊκό.

Τη βασική ιδέα της τηλεόρασεως μπορούμε να την καταλάβουμε εύκολα από το παρακάτω παράδειγμα:

Ας παραδεχτούμε πως έχουμε ένα απλό

Σχ. 5-

μωσαϊκό που άποτελείται από μαύρες και άσπρες πλάκες και παριστάνει ένα σταυρό (Σχ. 5). Ας υποθέσουμε επίσης πως βρισκόμαστε στην Αθήνα και θέλουμε να κατασκευάσουμε το ίδιο μωσαϊκό στη Θεσσαλονίκη, δίνοντας οδηγίες τηλεφωνικώς στον άνταποκριτή που έχουμε εκεί. Στην κάθε κατακόρυφη στήλη του μωσαϊκού δίνουμε κι' ένα γράμμα του άλφαβήτου, π.χ. Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ, και στην κάθε οριζόντια, έναν αριθμό. "Αν θέλουμε λοιπόν να καθορίσουμε μιά οποιαδήποτε πλάκα από το μωσαϊκό, δεν έχει παρά να δώσουμε το χαρακτηριστικό της κατακόρυφης και της οριζόντιας σειράς ή, έπιστημονικότερα: τις «συντεταγμένες» του.

Τά τέσσερα π.χ. πλακάκια του κέντρου του σταυρού θα καθοριστούν μ' αυτό τον τρόπο: Δ4, Ε4, Δ5, Ε5.

Προσυνεννοημένοι τώρα με τον άνταποκριτή

ΠΑΝΤΟΥ ΑΙ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ

μας στη Θεσσαλονίκη αρχίζουμε να του δίνουμε οδηγίες για την κατασκευή του μωσαϊκού. Οί οδηγίες θα έχουν τη μορφή: Α1, μαύρη πλάκα, Β1, μαύρη, Γ1, μαύρη, Δ1, Ε1, Ζ1, Η1, δλο μαύρες πλάκες. Έτσι αρχίζοντας από την επάνω άριστερή γωνία και φτάνοντας στην επάνω δεξιά, τελειώνουμε την πρώτη γραμμή. Έπειτα πιάνουμε τη δεύτερη γραμμή, πάλι από τ' άριστερά. Θα τηλεφωνήσουμε δηλαδή: Α2, μαύρη, Β2, μαύρη, Γ2, μαύρη, Δ2, άσπρη, Ε2, άσπρη, Ζ2, μαύρη, Η2, μαύρη, Θ2, μαύρη. Έτσι τελειώνει και η δεύτερη γραμμή.

Καταλαβαίνετε τώρα εύκολα, πώς αν έξακολουθήσουμε την ίδια δουλειά ως την τελευταία κάτω δεξιά πλάκα, τη Θ8, το μωσαϊκό στη Θεσσαλονίκη θα είναι έτοιμο και πανομοιότυπο με το δικό μας.

Με τον ίδιο τρόπο μπορούμε να στείλουμε στον ανταποκριτή μας ένα ψηφιδωτό, της έκκλησίας του Δαφνίου π.χ., αρκεί να θέλαμε και να είχε ο ανταποκριτής μας τις κατάλληλες ψηφίδες.

Αλλά, όπως είπαμε παραπάνω, και μία τυπωμένη εικόνα αποτελείται από μυριάδες σημεία, άλλα μαύρα, άλλα άσπρα, άλλα γκριζα.

Επομένως θα μπορούσαμε να στείλουμε και μία τέτοια εικόνα, αν, τόσο ο ανταποκριτής μας, όσο και μεϊς, είχαμε την ιώβεια υπομονή να στείλουμε την εικόνα στη Θεσσαλονίκη τηλεφωνικώς, σημείο προς σημείο και γραμμή προς γραμμή.

Αυτήν τη φορά ο φίλος μας εφοδιασμένος μ' ένα πινέλο, θα ζωγράφιζε την εικόνα σύμφωνα με τις οδηγίες μας, που θα ήταν και πάλι σαν τις προηγούμενες, δηλαδή: Α1, μαύρο σημείο, Β1, μαύρο, Γ1, γκριζο, Δ1, άσπρα κλ.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Την ίδια ακριβώς μέθοδο ακολουθούν και στην Τηλεόραση. Φυσικά, όλα αυτά γίνονται εκεί με τον ήλεκτρισμό.

Στόν τόπο της έκπομπής αναλύουν πρώτα με ειδικά μηχανήματα κάθε εικόνα, ζωντανή ή τυπωμένη, σε μυριάδες σημεία και έπειτα παίρνουν όλα αυτά τα σημεία, ένα προς ένα, και τα στέλνουν στόν τόπο λήψεως, όπου και κάνουν τη σύνθεση της εικόνας.

Αυτή είναι ολόκληρη η Τηλεόραση. Απλή, απλούστατη, φαινομενικά, πόσο δυσκολοκаторθωτη όμως! Μελέτες άπειρες κι' ανάλογα πειράματα, κόποι και λεφτά άφθονα για να κατορθώσουν οι ειδικοί να μεις παρουσιάσουν την τηλεόραση στο ίκανοποιητικό σημείο που έφτασε σήμερα. Και ποιός ξέρει πόση φαιά ούσια, ιδρώτας και χρήμα θα καταναλωθούν ακόμη, ώσότου η έπιστήμη πη την τελευταία της λέξη.

Το μηχανήμα, που παίρνει την εικόνα για να την αναλύση και να την στείλη έπειτα σημείο προς σημείο και γραμμή προς γραμμή με μορφή ρευματικών κρούσεων στόν τηλεορατικό πομπό, για να έκπεμφθη έπειτα άπ' αυτόν προς το δέκτη, είτε με σύρμα είτε και δίχως σύρμα, είναι ο εικονολήπτης.

(Η συνέχεια εις το επόμενο)

Ήταν τέλη Οκτωβρίου με αρχάς Νοεμβρίου του 1948. Ο συμμοριτισμός στην Πελοπόννησο ευρίσκετο εις την άκμήν του. Κανείς δέν μπορούσε να κυκλοφορήση ελεύθερα στις θρεινές περιοχές και τα πάντα έκινούντο με φάλαγγες. Καθημερινώς σχεδόν οι σιδηρόδρομοι έκτυπώντο, με διάφορα έκαστοτε σκληρά άποτελέσματα. Τα δρομολόγια εις πάντας θα είναι γνωστά και άναμφισβητήτως για τόν πόλεμο των συμμοριτών προσεφέροντο τώ μέγιστα. Έτσι είχαν τα πράγματα όταν η Διοίκηση διέταξε τόν εφοδιασμόν άπασών των άμαξοστοιχιών με άσυρμάτους. Προς τούτο έστάλησαν άσύρματοι και προσωπικόν και η Διοίκησης Διαβ)σεων εν τη Α.Σ.Δ. Πελοποννήσου ανέλαβε την πλαισίωσιν. Οι άμαξοστοιχίες πλέον έκινούντο και ανά πάσαν στιγμήν αι Στρατιωτικαι Μονάδες αι ευρισκόμεναι καθ' όδον έγνωρίζον εις ποίον σημείον ευρίσκετο έκαστη. Έτσι φθάσαμε στην άμαξοστοιχία που ήρχετο από Αθηνών εις Τρίπολιν την ως άνω περιότου χρονολογίαν. Ο άσύρματος ανά πάσαν στιγμήν, ως συνήθως, έδιδε πληροφορίας περί του ταξιδίου. Σε μία στιγμή όμως ήκουσθη ή φωνή του άσυρματιστού να λέγη: «Έμπρός - έμπρός, μās επιτίθενται...» δέν πρόλαβε όμως να τελειώση την φράσιν του, δέν πρόλαβε να δώση σημεία ακριβώς που ευρίσκετο. Αι Διαβιβάσεις της Α.Σ.Δ.Π. άμέσως έθεσαν η μάλλον έστρεψαν σχεδόν άπαντας τούς άσυρμάτους των στην συγχόνη εργασίας, καλούντες άπαντες τόν σταθμόν που έβρισθε. Άπάντησε όμως καμμία. Έδυνώς τó σύρμα λειτουργούσε. Τι όμως είχε συμβη; Διατι ο άσύρματος δέν δούλευε; Η Διοίκησης της Α.Σ.Δ.Π. άμέσως έκινητοποίησε δυνάμεις προς την κατεύθυνσιν που έγένετο η συμπλοκή. Με καθυστέρησιν δύο ώρών και περισσότερο έφθασε η άμαξοστοιχία στην Τρίπολι. Ο άσυρματιστής έχοντας υπό μάλης τόν άσύρματον, έφθασε στο γραφείο του Λόχου του. Πιθανόν ο Διοικητής του να παρεφέρθη, αλλά δέν μπορεί να μη θαυμάση αυτόν τόν στρατιώτην Διαβιβάστην. Πρόχειρος εξέτασις του άσυρμάτου άπεδείκνυε περιτρώως ότι ήτο πιθανόν τó μεγαλύτερο θύμα της όλης τραγωδίας. Δεκαοχτώ βλήματα τόν είχαν κάνει «κόσμινο...!». Αυτή ήταν η άφορη που δέν άπαντούσε. Ο στρατιώτης όμως άφρου είδε ότι αυτό τó όπλο του, ο άσύρματος, δέν εδούλευε πλέον, άρπαξε τó άλλο όπλο και έπολέμησε δίπλα στους άλλους συναδέλφους του. Τό καθήκον τó εξέτέλεσε και ως Διαβιβάστης και ως στρατιώτης. Οι συμμοριτες ήσαν πλέον μακράν αφήσαντες επί τόπου τόν φρόν της άτιμίας των. Αι Διαβιβάσεις και έδω έσωσαν την κατάστασιν.

ΘΕΟΔ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΛΟΧΑΓΟΣ ΔΣΩΩΝ

Ο Έλληνικός Στρατός παραμένει στα σύνορα φρουρός της γαλήνης του τόπου και της Ειρήνης του Κόσμου.

ΟΝΕΙΡΑ...

ΕΚΕΙΝΟΣ κι' ΕΚΕΙΝΗ έχουν έγ-
κατασταθεί (ένοικιοστασιακώς) στο
γνωστό παγκάκι του Πάρκου. Λένε
δ,τι λένε συνήθως δυο έρωτευμένοι
άνθρωποι κι' αν δεν ξέρετε τι λένε
νά πάτε νά «μορφωθήτε». ΕΚΕΙΝΗ, ώ-
ραιότητα και όλα τά εις «...τάτη».
ΕΚΕΙΝΟΣ «στρατιωτικός κομψός
κτλ. κτλ.». Αν και είναι μεγάλη ά-
γένεια νά «στήσουμε ατύς», πρὸς
χόριν τῶν ἀναγνωστῶν μας θά κά-
νουμε κι' αὐτὴν τὴν ἀπρέπεια, με-
τὴν ἐλπίδα ὅτι και αὐτοὶ ἐκτιμώντας
τὰς προσπάθειάς μας... θά γράψουν και
κανένα συνδρομητὴ! (Ἐμένα μοῦδες.)

ΕΚΕΙΝΗ (σάν τὴν Χαίηγουωρθ τὸν
καιρὸ πού τύλιξε τὸν Ἄλῆ Χάνο!).
Ὅταν παντρευτοῦμε θά ζοῦμε σάν
περιστεράκια...

ΕΚΕΙΝΟΣ (τὴν πιστεύει ἔτοιμος νά
πατήρει τὴν πεπονοφλουδα!). Ναι,
λατρεία μου...

ΕΚΕΙΝΗ (τύφλα νάχη μπρὸς τῆς ἡ
Μπέργκιαν!). Θά μ' ἀγαπάς πάντα...

ΕΚΕΙΝΟΣ. Πάντα, σ' ἄλλ' ἄλλου τῆ ζωῆ.
(Σημ. συγγραφέως: Τι ἡλίθιοι πού
εἶναι οἱ ἄντρες!)

ΕΚΕΙΝΗ. Ἐγὼ κάνει, ξέρείς, ἕνα
σαρὸ σχέδια γιὰ τὸ μέλλον...

ΕΚΕΙΝΟΣ. Θέλω νά μοῦ τὰ πῆς
δλα...

ΕΚΕΙΝΗ (μὲ ὕφος Μάρσαλ). Θά
φτιάξουμε ἕνα σπιτάκι μικρὸ. Νά,
τρία μόνο δωματιάκια, σάν κουκλό-
σπιτο...

ΕΚΕΙΝΟΣ. Συμφωνοῦ! Σ' ἀγαπῶ,
γιατί ἔχεις γοῦστο. Θά σ' ἀγαπῶ
πάντα!

ΕΚΕΙΝΗ. Πάντα;
(Σημ. Συγγραφέως: Τι ἡλίθιος πού
εἶναι οἱ γυναίκες!)

ΕΚΕΙΝΗ. Τὸ σαλονάκι θά τόφτιά-
ξουμε μὲ ρὸς τοίχους και θά τοῦ
κάνουμε μιά ἐπίπλωση σὲ στύλ
«Λουὶ κατόρξ» και πάνω ἀπὸ τὸν
μουφὲ θά κρεμάσουμε τίς φωτο-
γραφίες τοῦ μπαμπάκα σου και τῆς
μαμάκας σου... (Μέσα τῆς: Ἐμένα
μοῦ λες!...)

ΕΚΕΙΝΟΣ. Εἶσαι πολὺ εὐγενικά!

ΕΚΕΙΝΗ. Τὴν κρεββατοκάμαρα θά
τὴν κάνουμε γαλάζια και τὸ γρα-
φεῖο σου καφε σκούρο γιὰ νά ἔχη
σοβαρὸ χαρακτήρα...

ΕΚΕΙΝΟΣ. Ἐοῦ ἔπρεπε νά γίνης
σχεδιάστρια!

ΕΚΕΙΝΟΣ. Θάχομε ὅλα μας τὰ
κομψὸρ και θά πάρουμε και μιά ὀ-
πηρετριούλα γιὰ νά σκουπίζη, νά
σφογγαρίζη, νά στρώνη, νά πλένη
και νά συγυρίζη...

ΕΚΕΙΝΟΣ. Ἄ, μπά!

ΕΚΕΙΝΗ. Τι ἄμπα!

ΕΚΕΙΝΟΣ. Δὲν χρειάζεται!

ΕΚΕΙΝΗ. Γιατί δὲν χρειάζεται;

ΕΚΕΙΝΟΣ. Γιατί ἐγὼ παιδί μου ἔ-
χω γίνει ἀταίδα σὸ στρατό. Δὲν
ρωτᾷς τὸν ἐπιλοχία μου πού κάθε
μέρα περιάω φασίνα ὄλο τὸ λόχο
και τὸν κάνω... γυαλί!!! Ἀπὸ
σφογγαρόπανο, δά... Ἄλλο τίποτα!

ΑΥΛΑΙΑ

(Σημ. Συγγραφέως: Τι ἡλίθιος πού
εἶμαι!!)

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου
Ἀρμάνδου Δελαπατριδῆ Α'

Καὶ ὁ Ο.Η.Ε. συνεδριάζει ἐκ νέου!
Ἄλλὰ διατί συνεδριάζει και ταλαιπω-
ρεῖ τὰς σοφὰς κεφαλὰς τῶν μεγάλων
τῆς γῆς; Διερωτώμεθα και ἀποροῦμεν!
Ἦ μάλλον ἀποροῦμεν και διερωτώμεθα
διότι ἐάν δὲν ἀπορούσαμεν τότε πὼς θά
διερωτώμεθα; Νομίζω!

Συμφωνῶς μὲ τὰς πληροφορίας μου,
προσερχόμενος ἐκ θετικωτάτης πηγῆς κι'
ὄχι παιζόν-γελασον, ἔμαθα ὅτι ἐπιμα-
χον και ἐκτάκτως φλέγον ζήτημα συνε-
ζητήθη πρὸς ἡμερῶν ὑπὸ τῶν ἐκπροσώ-
πων τοῦ Ο.Η.Ε. κατὰ τὴν διάρκειαν
ἐνὸς γεύματος. Ἄλλὰ τί γεῦμα ἦταν ἐ-
κεῖνο!! Μοσχαράκι κοκκινιστὸ κατασαρό-
λας και μελιτζάνες ἱμάμ μπαϊλντί! Εἴ-
χαν και νονὲρ κερπάπ και κάτι τὰς
κεμπάπ ἄλλο πράγμα... Νά γλύφης τὰ
δάχτυλά σου! Ὡς ἐπιδόρπιον προσε-
φέρθησαν γλυκὰ ἐκμὲκ κατσίφ, ταουζ
γκιονσοῦ, ἄσουρέ, σουλτάν μουρέξ και
σουλτάν μερεμέτ. Ἔτσι τὸ τουρκικὸν
πρόβλημα ἐλύθη! Τώρα ἀπομένει νά
λυθῆ και τὸ Ἑλληνικόν... Ἄλλὰ πὼς
νά λυθῆ; Μὲ φασολάδαν γιαχί, λαχα-
νίδες πλακί και... αἱματηρά λουκάνικα;
Λέω δηλαδὴ....

Ἀρμάνδος Δελαπατριδῆς Α'

ΜΑΥΡΗ ΕΙΝ' Η ΝΥΧΤΑ...

Ἦταν ἔξω σὲ Μονάδα,
μὰ σάν ἦρθε ἐδὼ πέρα,
τοῦ κρεμάσανε κλειδιά...
Κάποιον ἄγιο παριστάνει
ἀποδείξεις ὄλο κάνει.
Τώρα ἀρχίζει και τὰ χάνει.
Κάποιον ἄλλονε ζητᾷ
τὰ κλειδιά γιὰ νά τοῦ δώση
ἔστω και νά τὸν... πληρώση.
Ν. ΑΛΖ...

ΕΠΙΛΟΧΙΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΧΙΑΣ

Στὴν παλιά ἐποχή, ὅταν ὑπῆρχαν σὸ
στρατὸ κατώτερο ἀξιωματικοὶ μὲ λίγες
γραμματικὰς γνώσεις, ἕνας ἀνθρωπολογα-
γὸς εἶχε τὴν διοίκηση ἐνὸς λόχου κοντά
σὰ ἑλληνοτουρκικὰ σύνορα. Εἶχε γίνει
τότε κάποιος ἐπεισόδιο σ' ἕνα χωριὸ και
ὁ ἀνθρωπολογαγὸς αὐτὸς ἐπῆρε μιά δια-
ταγὴ νά πάει ἐκεῖ γιὰ ἀναζητήσεις. Ἦ
γυναῖκα του ἦταν ἐτοιμόγεννη. Φεύγον-
τας λοιπὸν λέει στὸν ἐπιλοχία, ἅμα τὴν
πιάσουν τὴ γυναῖκα του ὁ πόνο νά εἰ-
δοποιήσῃ τὸ γιαιτὸ τοῦ λόχου γιὰ τὰ
περαιτέρω. Πράγματι ἡ γυναῖκα του ἐ-
γέννησε και ὁ ἀνθυπάρχους ἐτηλεγρά-
φησε στὸν ἀνθ'λόγ: «Συζυγὸς σας ἔτε-
κεν ἄρρεν. Συγχαρητήρια».
Ἦστερα ὁμῶς ἀπὸ δυὸ ἡμέρες ἕνα
δεύτερο τηλεγράφημα συνετάραξε ἐκ θε-
μελίων τὴν ἠθικὴν τοῦ κ. ἀνθ'λοῦ. Τη-
λεγραφοῦσε ὁ γιαιτὸς: «Συζυγὸς σας
προσεβλήθη ὑπὸ ἐπιλοχίου...». Ὁ δυσ-
τυχὴς ἀνθ'λόγος πού δὲν κατάλαβε τὸ νό-
ημα τηλεγράφημα τότε σάν τρελλὸς σὸ
λόγο: «Συλλάβετε και προφυλακίσατε
ἐπιλοχίαν. Ἐχοχμαί...».

Καμπάνης.. ὁ Μέτριος

ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ

ΧΕΙΜ

Μπαινει χειμῶνας φίλτατοι κι'
Ἀρχίζουνε τὰ ρίγη μας, κι' ἀπ'
Ὅλοι θά νοιώσουμε ξανά τῆς
Μά περισσότερο αἰσθητὰ θά γί-
νῃ Ἀλήθεια; Τί νά γίνεται ὁ δόλ'
Συνήλθε ἄραγε μετὰ ἀπ' τὴν π'
Ἦ μήπως βλέπουν νάρχεται κι'
πῆγε γιὰ... μετεκπαίδευση»

Ο "C

Πάλι σ' αἰθούσες σπουδαῖες οἱ
μαζευτήσαν νά τὰ ποῦνε γιὰ ν'
Θά μαλώσουν, θ' ἀρπαχτοῦνε
και σὸ τέλος συμφωνία ἀπ' αὐ-
τῶν. Ἄλλ' ὑπάρχει κι' ἄλλη λύσις,
πού θά πάηη νά κρατᾷ και τὰ
Ἦ ὑπόθεση ἡ δική μας τότε θ'
ἀν ἀφήσουν νά δουλέψη τ' ἀρθ'

Ο ΖΗΡ

Κάποιος Ἑλλην Ταγματάρχης,
τόλιμμα ἔκανε σπουδαῖο και ἐπ'
σὲ ὄκτω ὄρες και δέκα, λές και
μὲ βουτιές, μὲ ἄπλωτες και μὲ
Κι' ὅσοι ἀκουσαν τὸ νέο ἔτσι τὴν
Προπονήθηκε φρατὰ στίς... βου-
ὅταν ἔκανε «ἀπλωτὲς» εἰς τῶν Σ
κι' ἐκτὸς τούτου ὁ Ζηργάνος, εἰ

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

— Ἐτεματίσθη ὁ ἀγών δρόμου εἰ-
το γῆπεδον «Γραμμῶς». Οἱ πρωτα-
θληταὶ τοῦ δρόμου ταχύτητος Καπε-
τᾶν Ἀπαρτόκοαστρος, Καπετᾶν Γραμ-
μόταφος, Καπετᾶν Λουκοκατίας και
Καπετᾶν Σουλουμεντοῦκουκατσοιρῆς
ἐτεματίσαν πρῶτοι, δευτερευόντι
και πρῶτοι ἔκαναν ἐκκίνησην μὲ τὴν
γνωστὴν ζαβολιάν των. Εἰς τὸ τέμα-
τοῦς ἀνέμενεν Ἑλληνοδίκος Ἐπιτε-
πῆ εἰδικῶς ἀποσταλεῖσα παρὰ τῆς
Ἀθλητικῆς Ὀργανώσεως «Κομινφορ»
ἡ ὁποία και τοὺς ἀπένευμε τὸ μεγάλο
Σοβιετικὸ ἐπαθλο τῶν... πέντε ἀν-
χτῶν δακτύλων!

— Συγκροτεῖται ποδοσφαιρικὴ ὁμάς
«Σιδηροῦ Παρατετασματος» μὲ ἀρ-
χηγὸν τὸν παλαιάμαχον ποδοσφαιρι-
στὴν Μπάρα-Ἰωσήφ τοῦ ὁποίου οἱ
κλωτσιῆς κατὰ τὰ ἀλησμόνητα ἔκσινα
μας μὲ τὴν Εἰρήνην παρεμειναν ἰ-
στορικά! Τὰς θέσεις τῶν ἔξω ἀρι-
στερὰ θά καταλάβουν οἱ Μολότωφ
και Βισόνσκ, οἱ ὁποιοὶ διέτρεψαν ὁ-
ταν προσεπάθουν νά φέρουν και τὰ
ἔξω πρὸς τὰ... ἀριστερά. Ἦ ὁμάς ὑ-
ποφέρει διὰ τὰς θέσεις τῶν... ἔξω
δεξιά. Ἐλπίζει ὁμῶς τὰς θέσεις αὐ-
τὰς νά τὰς ἀναπληρώσουν μερικοὶ ἀ-
νανήψαντες. Τῆς θέσιν τοῦ ἐμπρο-
σθοφύλακος ἀνάλαβεν ἡ Ἄννα Πά-
ουκερ διὰ νά ἐπιδρᾷ ψυχολογικῶς ἐπὶ
τὴν... καλλονὴν τῆς ἐπὶ τῶν ἀντιπᾶ-
λων τῆς, τὴν δὲ θέσιν τοῦ ὀπισθοφύ-

ΓΕΛΟΙΟΥ

ΩΝΑΣ

άρατε το χαμπάρι.
τις ξη βράδυ...
αγωνιάς τὰ βάρη,
ουν στο Ζαχαριάδη!

ης Νικολάκης;
γολεθρία;
ώνας, ως πλειστάκις
ου στη... Σιβηρία;

Η.Ε.,

εγάλοι αὐτῆς τῆς γῆς
βροῦνε κάποια λύση!
χι... τελικῆς σφαγῆς
ά ἴσως νὰ κλειση...
πραλῶς ἐνδεδειγμένη
έβρια μας δεμένα:
ναι κερδισμένη
ο... τὸ πενήντα ἓνα!!

ΑΝΟΣ

αφῶς λένε παλληκάρι,
ρασε τὴ Μάγχη
ἦταν κἀνα ψάρι
ρόουλ... Ζωὴ νάχη!!

δικηλολογοῦσι:
ιὰς ὁ κυρ Ζηργάνος
λάβων τὸ λεφούσι,
ἴτης... Μάχης βετεράνος! Γ.ΛΑΖ.

ΑΚΟΥΣΕ...

Ἄκουσε πλάση κι' Ο.Η.Ε.
δύο κουβέντες νέτες σκέ-
και δωσε λίγη βάση:
Τὰ σύνορα τὰ ἑλληνικά
ποῦ τὰ σφραγίσαιμε γιὰ πᾶ-
κάνεις δὲν θὰ περάση!
Δὲν πρόκειται νὰ ξαναγί-
ἔλο τὸ ἴδιο πανηγύ-
τὰ φέρτα και τὰ σούρτα,
και ἄς τὸ μάθ- οἱ συμμορί-
κι' οἱ φίλοι τους οἱ Ἄλβανοί
γιατι τούς τρώει... ἢ κούτρα.
Τόπαμε μιά, τόπαμε δυὸ
δὲν θὰ τὸ ξαναποῦμε,
πὼς ἂν ἀφήσουνε ξανά
τούς κοκουέδες νὰ περά-
στά Τίρανα θὰ μποῦμε».

Ἄ Θεριόαιμος
Διὰ τὴν ἀντιγραφήν
Γ.Μ.Κ.

λακος ἀνέλαβεν ὁ κ. Κολλάραφ! Εἰς
τὸν Νασρεντίν Χότζαν τῆς Ἀλβανίας
ἀνετέθη ἡ εὐθύνη τοῦ τερματοφύλα-
κος, δεδομένου ὅτι κατὰ τὴν ἐξάσκη-
σιν τοῦ φύλακος τοῦ τέρματος τοῦ
μαραθωνίου ποῦ ἐνήργησαν πρὸ ἡμε-
ρῶν οἱ λαγοὶ τοῦ Γραμμου, ἐπέτυχεν
ἀρίστως ἐπιδόσεις και τέλος τὸν ρό-
λον τῆς μάλας θὰ ἀναλάβῃ ὁ γνω-
στός Ζαχαριάδης, γιὰ νὰ δώσῃ τὴν
εὐκαιρία εἰς τοὺς παίκτης νὰ εὐχα-
ριστηθοῦν... κλωτσιά! Κλωτσιά, ἐκεῖ
ποῦ ξέρετε, ποῦ θὰ πᾶν γόνα...

— Γιατί νὰ σέ χαιρετήσω Χριστιανέ μου;
Σάμπως συστηθήκαμε ποτέ!...

— Ὅταν τὸ βλέπω αὐτὸ θυμάμαι τὸν
λοχαγὸ μου ποῦ μ'...ἔφηνε γιὰ ἓνα δίωρο!

— Καλὰ βρὲ παιδιά!... Ἡ καλύτερη
ομάδα εἶναι ὁ Παναθηναϊκός!...

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΟΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑ-
ΣΚΕΥΗΣ: Ἰ“Ὅταν ξυενᾶ τὸ
παρελθόν!

ΓΡΑΜΜΗ ΧΑ·Ι·ΔΑΡΙ-ΑΘΗΝΑ:
Λεοφορεῖον ὁ Πόθος!

ΚΟΜΙΝΦΟΡΜ: Ἡ ἔχιδνα!

ΤΙΤΟ ΚΑΙ ΟΗΕ: Ἀγάπη στὴ
σκιὰ τοῦ φόβου!

ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΑΣΙΛΑΙΝΑΣ:
Ἄ γυιὸς τοῦ Ταρζάν!

ΑΝΘΙΓΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ: Θὰ μὲ
παντρευτῆς!

ΑΝΘΙΓΟΣ ΤΣΟΥΤΣΙΚΑΣ: Κό-
ρη τῆς ἀμαρτίας!

ΚΕΔ: Χαμένη πολιτεία!

ΤΑΓΓΡΧΗΣ ΚΑΣΣΙΟΣ Ἄστεγος
Ἰππότης!

ΥΠΟΔΙΓΟΣ ΔΕΠΠΟΣ Φουρτου-
νιασμένο κῦμα!

Ο ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ

Ἄ! τι ἐπιτυχία
ποῦναι στὴν ψυχογυγία...
Δὲν σοσιτίζει, δὲν τὰ χάνει
και τὸν ἐφευρέτη κάνει...
Τοῦ ἔγινε αὐτὸ μεπλάς
τὸν βλέπεις και γελάς...
Ἡ ἐφεύρεση δική του;
Ἄ! μπᾶ! Θάναι τῆς μαμᾶς του,
θά τοῦ τόλεγε ἄραῶ
ὅταν ἦτανε... μαρῶ....

Ν. ΛΑΖ...

ΣΟΦΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

— Θέλετε νὰ νὰ σᾶς ποῦνε πολιτι-
σμένο ἀθλητῆ; Γραφῆτε ἀμέσως στὴν
Τουρκικὴ ποδοσφαιρικὴ ομάδα.

— Θέλετε νὰ σᾶς περνᾶνε γι' Ἀμερι-
κάνο; Μασᾶτε πρῶτ, μεσημέρι και βρά-
δυ τοίχλας! Μὴν κάνετε ἐξαίρεση οὔτε
τις νηστέσιμες...

— Θέλετε νὰ πῆτε ἓνα μυσίλο ψέ-
μα; Πῆτε ὅτι ὁ λοχαγὸς Χαστραλῆς δὲν
εἶναι δυναμικὸς ἄνθρωπος κι' ὅτι δὲν
ἔχει... φωνή!

— Θέλετε νὰ γίνετε ἐκκεντρικός;
Ἄπ' τὰ ψάρια νὰ τρώτε τὰ κόκκαλα
και νὰ πετᾶτε τὸ ψαχνό, νὰ τρώτε τὸ
ποτήρι και ν' ἀφήνετε τὸ χρσσί, νὰ πε-
τᾶτε τὸ τσιγάρο και νὰ κλπνίζετε τὸ
σπίρτο... Προσέξτε μόνο μὴ σᾶς διῆ ὁ
Παπουσῆς και σᾶς βουτήξῃ τῆ... μεγα-
λοφῆτα!

— Θέλετε νὰ γίνετε σικοφάντης; Πῆ-
τε ὅτι ὁ ὑπολοχαγὸς Σδράλλης δὲν εἶ-
ναι ἔξυπνο παιδί και πολὺ πολὺ γόης!

— Θέλετε νὰ πειράξετε τὸν ἐπιλοχία
Μαργέλλο; Πῆτε του ὅτι ὁ Ρομπέν τὸν
Δασῶν δὲν πᾶνει χαρτωσιὰ μπροστά
του!

— Θέλετε νὰ γνωρίσετε πὼς ἦταν
περίπου ἡ Σφιγγα; Φροντίστε νὰ συ-
ναντήσετε τὸν Ταγματάρχη Τζιβίσκο!

Γ. ΛΑΖΑΡΙΔΗ

ΝΕΙΣΤΑΦΛΟΓΕΣ

ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΗΜΑ

4ον 'Η Ντόρα έτρεξε στο τηλέφωνο με αγωνία. Ήταν ό 'Αντρέας. 'Απ' τήν άλλη άκρη του σύρματος άκούστηκε ή φωνή του ταρογμένη και βιαστική :

-Ντόρα, τής έλεγε, έλα άμέσως στο σταθμό Λαρίσης. Σέ είκοσι λεπτά φεύγουμε. Πρέπει νά προλάβεις..

'Όπως ήταν, φίλησε βιαστική τόν άδελφό της, του ευχήθηκε καλή τύχη κι' ώρμησε στην πόρτα. 'Εκείνη τή στιγμή έμπαινε κι' ό Παντελής.

-Γιά πού τόσο βιαστική; τήν ρώτησε.

-Στόν σταθμό! 'Ο 'Αντρέας φεύγει γιά τό μέτωπο. Θά σέ ξαναδώ...

Προσπάθησε νά τήν συγκρατήσει...

-Δέν θά μέ ξαναδείς, άδελφούλα, γιανί φεύγω κι' έγω άπόψε Γεία σου!

'Η Ντόρα έκοψε γιά μία στιγμή τήν φόρα της. Τόν φίλησε με άγάπη και στοργή κι' ύστερα χύθηκε σ' ένα ταξί :

-Στόν σταθμό Λαρίσης!

'Απόψε ό σταθμός είχε μία άσυνήθιστη κίνηση. Τό χακί κυριαρχούσε παντού. Φαντάροι με πλήρη έξάρτηση, με τούς γυλιούς των, τά σακιδιά των, τά όπλα των, έτοιμοι γιά άναχώρηση. 'Ο καθένας κάποιον είχε ν' άποχαιρέτησε. 'Άλλος τή μητέρα του, άλλος τήν γυναίκα του, τό παιδί του, άλλος τήν άγαπημένη του, κάποιον φίλο του... Και παντού άποχαιρετισμοί, ευχές, δακρυσμένες μάτια, λόγια άγάπης, φίλια, άγωνίες και συμβουλές. Μιά άτυόσφαιρα γεμάτη συμπυκνωμένη τρυφερότητα και συγκίνηση. Πάντα ό άποχαιρετισμός κάποιου πού φεύγει κρύβει συγκίνηση και τρυφεράδα, με ό άποχαιρετισμός εκείνου πού φεύγει γιά τό μέτωπο κρύβει κάτι παραπάνω άπ' όλα αυτά. Κρύβει τό δέος και τό σεβασμό εκείνων πού τόν άποχαιρετούν. Και ό ευχές γιά τήν επάνοδο του βγαίνουν ειλικρινείς μέσα άπ' τήν καρδιά όσο καμιά άλλη φορά.

Σάν έφτασε ή Ντόρα στόν σταθμό δέν δυσκολεύτηκε καθόλου νά τόν βρεί. Τήν περίμενε στην πόρτα. Και μόλις τόν είδε με τήν στολή του φαντάρου, με τίς άρβύλες του, τήν ζεστή του χλαίνη και τόν γυλιό του στην πλάτη, δέν μπόρεσε νά βγάλει λέξη. Χύμηξε στην άγκαλιά του με λαχάρτα και όλη της, ή άγωνία μεταφράστηκε σε κλάματα γεμάτα λυγμούς...

-Ψυχραιμία άγάπη μου, μπόρεσε νά τής πει ένώ κι' εκείνος καταλάβαινε ότι γιά νά συγκρατηθί χρειάζοταν πολύ κουράγιο.

-'Αντρέα μου... Δέν μπορώ νά πιστέψω πώς θά σέ χάσω. Μου φαίνεται σάν κακό όνειρο... Σάν εφιάλης...

-Και είναι εφιάλης, άγάπη μου... Μά μη λυπάσαι! Γρήγορα θά ξυπνήσουμε και θά δής πόσο ώμορφη θά είναι ή αύγή...

Τής χάιδεψε τά μαλλιά πού είχαν άναστατωθί άπό τό τρέξιμό της.

-Νά είσαι ψύχραιμη, Ντορούλα. Θά σέ σκέπτομαι κάθε στιγμή. Θά γυρίσουμε γρήγορα, θά κτίσουμε τό σπιτάκι μας και θά δείς πόσο θά είμαστε ευτυχισμένοι. 'Ενα μόνο σου ζητώ... Νά μέ σκέπτεσαι και νά μη στενοχωριέσαι!!

'Εκείνη δέν μπορούσε νά μιλήσει, μόνο μέσα στους λυγμούς της κατόρθωσε νά του ψιθυρίσει...

-Θά είμαι γενναία, αλλά άν πάθεις τίποτα, τότε γιά μένα ή ζωή δέν θάχει πιά κανένα νόημα...

'Ετσι τόν άποχαιρέτησε. Μ' ένα φιλή θερμό πού προσπάθησε σ' αυτό νά κλείσει όλη της τήν άγάπη,

όλη της τήν ύπαρξη. 'Υστερα παρακολούθησε τό τραίνο πού έφευγε ώσπου δέν μπορούσε άλλο νά βλέπει γιανί τά μάτια της είχαν θολώσει από κάτι δάκρυα σάν κεχριμπάρια...

'Εμεινε αρκετή ώρα σ' εκείνη τή θέση. Μπροστά στα μάτια της περνούσε σάν κινηματογραφική ταινία ή ώμορφη ζωή πού πέρασε κοντά στόν 'Αντρέα. Πώς γνωρίστηκαν στο Πανεπιστήμιο. Τό πρώτο ραντεβού των. Οι άτέλειωτοι περιπάτοι των στο Φάληρο, στην Κηφισιά. Τά όνειρά των γιά τήν ζωή των. Κι' είχαν κάνει τόσα και τόσα ώμορφα όνειρα. 'Ηταν πολύ σταθερός τύπος ό 'Αντρέας και πίστευε μ' όλη του τήν ψυχή στην Ντόρα. Τώρα χωρίς αυτόν τής φαινόταν ή ζωή τόσο άδεια...

Με βαραία βήματα κι' άργά ξεκίνησε γιά τόν γυρισμό. Δέν πήρε αυτοκίνητο. Προτίμησε νά περπατήσει λίγο. Ίσως ό βραδυός άέρας τής έκανε καλό. 'Ενοιώθε στο κεφάλι της ένα βούισμα και μία ζάλη παράξενη. Γύρω κυκλοφορούσε ένας όλόκληρος κόσμος ό πού νόμιζε πώς περπατούσε μόνη σε μία νεκρή πολιτεία. 'Όλα τά σκέπαζε ή φυσιογνωμία εκείνου πού στριφογύριζε διαρκώς στη σκέψη της. 'Από ένα δρόμο περνούσε μία ομάδα στρατιωτών φορτωμένων με τά πράγματά των. Δευθύνονταν γιά τόν Σταθμό. Τής φάνηκε πώς είχαν τό πρόσωπο εκείνου. Καταλάβαινε πώς άν τυχόν του συνέβαινε τίποτα, γι' αυτήν ή ζωή δέν θά είχε πιά κανένα προορισμό. Και στην σκέψη αυτή ένοιωσε πάλι δάκρυα νά τής γεμίζουν τά μάτια. Ξαφικά τά δάκρυα της πού κυλούσαν καυτά στα μάτια της σκουπίστηκαν από ένα πανί πάνω στο όποιο σκόνταψε ένώ προχωρούσε άφηρημένη. Τό πανί αυτό κρεμόταν από ένα χαμηλό μπαλκόνι. 'Η ξαφνική έπαφή τήν συνέφερε. Μιά σημαία ήταν. Μιά σημαία πού κρεμόταν από ένα χαμηλό μπαλκόνι. Νάταν τάχα σύμπτωση; Σύμπτωση νά σκουπισί μία λευκογάλαζη σημαία τά δάκρυα ενός κοριτσιού πού δάκρυζε γιά 'Εκείνον πού έφυγε γιά τό μέτωπο...

Τό πρώτο βράδυ του πολέμου έπεσε μελαγχολικό πάνω στην 'Αθήνα. Ήταν ένα βράδυ σκοτεινό και βουτηγμένο σε βουβή άγωνία και προομνη. 'Ο καθένας περίμενε κάτι χωρίς νά ξέρει τί θά ήταν αυτό. Μια είδηση, ένα νέο, μία ανακοίνωση. Τά νέα άπ' τά σύνορα άργούσαν νά έρθουν και τό 'Επιτελείο περιοριζόταν σε μερικές λακωνικές ανακοινώσεις. Οι περισσότεροι αϊοίοδοφοι έβλεπαν τά πράγματα γρήγορα τελειωμένα. Οι έπιφυλακτικοί απέφευγαν νά συζητήσουν. Μά αυτοί ήταν ή μεγάλη μειονότητα. 'Η γενική σκέψη του κόσμου ήταν άπόψε στραμμένη άλλοι. 'Ετρεχε μακριά νά συναντήσει εκείνους πού έφυγαν. Σ' εκείνους πού ως χτές ακόμα ήταν μαζί τους. Στα άγαπημένα παλληκάρια πού έφυγαν με τό χαμόγελο στο στόμα. Στα περισσότερα άπόψε τραπέζια έλειπε κάποιον πρόσωπο. Μιά θέση ήταν κενή κι' όι ματιές όλων των άλλων λές κι' ήταν συναννοημένες, συναντιόντουσαν διαρκώς σ' εκείνη τήν κενή θέση. Σε λίγο έμπαινε χειμώνας, έρχόντουσαν τά χιόνια κι' όι κακοκαιρίες. 'Επρεπε νά τούς προφυλάξουν. Δέν έφτανε μονάχα ή σκέψη κι' ή άγάπη γιά νά φυλάξει τά άγαπημένα αγόρια. Οι πρώτες βελόνες άρχισαν κιόλας νά δουλεύουν γιά τό χοντρό πουλόβερ, τήν ζεστή κάλτσα και τά μάλλινα γάντια... Κι' ή φωτογραφία 'Εκείνου κρεμασμένη πάνω στόν τοίχο τούς κύταζε χαμογελώντας λές και προσπαθούσε νά πείση τόν καθένα ότι θά γύριζε κάποια μέρα. Θά γύριζε Νικητής και γερός...

Και μία βουβή ίκεσία, ταπεινή και πονεμένη, γλυκεία κι' άληθινή, ανθρώπινη, ξεπετιόνταν πάνω άπ' τήν πόλη κι' έτρεχε ψηλά στα σύννεφα νά συναντήσει τόν καλόκαρδο Θεό γιά κείνους πού έφυγαν νά πολεμήσουν...

'Ηταν ή γλυκεία ίκεσία των γυναικών πού έμειναν μόνες!

Τό πρώτο γράμμα του 'Αντρέα άπ' τό μέτωπο δέν άργησε νά έρθει. Ήταν σύντομο και κακογραμμένο. Τά δάχτυλα της Ντόρας έτρεμαν καθώς τό άνοιγε. Θά τό διάβαζε πάνω από εκατό φορές.

('Η συνέχεια στο έπομενο)

WILLIAM GILBERT

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟΥ

Ο Ουίλλιαμ Γκίλμπερτ γεννήθηκε την 24 Μαΐου του 1554 στο Κόλτσεστερ της Αγγλίας και πέθανε στην ίδια πόλη την 30 Νοεμβρίου του 1602. Θεωρείται ο πιο διακεκριμένος επιστήμων της Ελισαβετιανής εποχής — «το επιστημονικό άστρο της ενδοξής βασιλείας της Ελισάβετ και ένας από τους πρώτους που εφήρμοσαν το πείραμα από όσους εγέννησεν η Αγγλία».

Ο Ουίλλιαμ ήταν πρωτότοκος υιός του Ίερωνύμου Γκίλμπερτ. Εσπούδασε στο Καίμπριτζ και την Όξφορδη. Από το Κολέγιο του Αγ. Ιωάννου του Καίμπριτζ στο οποίο εισήλθε στα 1558 έπηξε το δίπλωμά του. Αργότερα έγινε καθηγητής των μαθηματικών του Κολλεγίου. Στα 1569 έγινε διδάκτωρ της Ιατρικής και τον επόμενο χρόνο διορίστηκε γιατρός στην αυλή της Ελισάβετ.

Ο τάφος του Γκίλμπερτ κοντά στην εκκλησία της Αγίας Τριάδος του Κόλτσεστερ φέρει μια επιγραφή στα λατινικά στα όποια έγραψε το βιβλίο του για τους μαγνήτες. Είναι το περίφημο σύγγραμμα *περι του μαγνήτου και των μαγνητικών σωμάτων και του μεγάλου μαγνήτου που λέγεται γη*, που έδημοσιεύθηκε στα 1600 και θεωρείται ο «θησαυρός της φήμης του Γκίλμπερτ». Αναφέρεται σε πολλά πειράματά του πάνω στον ηλεκτρισμό και το μαγνητισμό και τη θεωρία που ο ίδιος ανέπτυξε ότι και αυτή ή γη είναι ένας τεράστιος σφαιρικός μαγνήτης. Επεξηγήσε ότι τουτο έχει εφαρμογή όχι μόνον όσον αφορά τη διεύθυνση της μαγνητικής βελόνης προς βορράν και νότον, αλλά ακόμη και όσον αφορά τη βύθισή της. Στο ίδιο σύγγραμμά του χρησιμοποιεί ακόμη τον όρο «ηλεκτρικός» (από την ελληνική λέξη ήλεκτρον) για να περιγράψει την έλξη ώρισμένων ελαφρών αντικειμένων που εξασκούν το κερμπάρι και άλλα σώματα, όταν ηλεκτριστούν με την τριβή. Περισσότερο από 2.000 χρόνια είχαν περάσει από την εποχή του Θαλή του Μιλήσιου και παρ' όλα αυτά πολύ λίγα πράγματα είχαν προστεθή στην επιστήμη για το ηλεκτρισμένο κερμπάρι και την ελαφρόπετρα. Ο Γκίλμπερτ εξήτασε επιστημονικά τα φαινόμενα αυτά και άνοιξε το δρόμο του μέλλοντος.

Στο Μεσαίωνα οι προλήψεις για τη μαγεία και τη μαγική τέχνη είχαν συνδεθή με την παραξενή δύναμη του κερμπαριού και καθυστέρησαν την επιστημονική εξέλιξη. Ο Γκίλμπερτ περιφρόνησε αυτές τις ιδέες, επιστράτευσε τη λογική σκέψη και απέσπασε το σπόρο των ηλεκτρικών και μαγνητικών φαινομένων από τη χλεύη της μεσαιωνικής φαντασίας και των μυθικών προλήψεων. Έθεσε τα θεμέ-

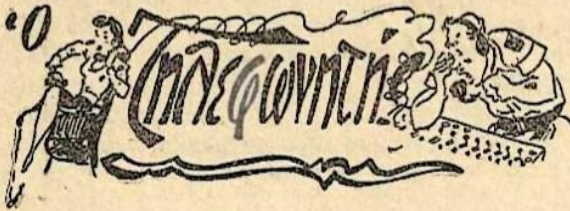
λια μιās αληθινής επιστήμης».

Ανεκάλυψε ότι και άλλα σώματα εκτός από το κερμπάρι έχουν τη δύναμη να έλκουν ελαφρά αντικείμενα αφού προηγουμένως τριφτούν, ενώ άλλα πάλι δεν την έχουν. Για να αποδείξη αυτό εκράτησε τα ήλεκτρισιμένα με την τριβή αντικείμενα μπροστά από ένα «ήλεκτροσκοπιο» που ανακάλυψε ο ίδιος. Αυτό ήταν ένα κομμάτι από άχυρο που είχε στο κέντρο του έναν κατακόρυφο άξονα σαν τη μαγνητική βελόνη, ώστε να φανερώσει την προσέγγιση ενός σώματος φορτωμένου από ηλεκτρισμό. Έτσι ανακάλυψε ότι το γυαλί, το βουλοκέρι, το διαμάντι και άλλα κρυσταλλικά σώματα ηλεκτρίζονται. Ενώ η έβενος, η τσακμακόπετρα, το μάρμαρο, τα μέταλλα και τα σμαράγδια δεν ηλεκτρίζονται. Οι επιστήμονες έμαθαν από τότε ότι όλα τα σώματα είναι ικανά να ηλεκτρισθούν με την τριβή εάν απομονωθούν κατάλληλα.

Ο Γκίλμπερτ και οι επιστήμονες της εποχής του άγνοούσαν κάποια άλλη ιδιότητα, τον επαγωγικό ηλεκτρισμό. Δεν εγνώριζαν επίσης ότι τόσο τα μέταλλα όσο και το γυαλί μπορούν να ηλεκτρισθούν με την τριβή, με μόνη τη διαφορά ότι πρέπει να απομονωθούν όλα ισχυρά. Διότι αν δεν συμβή αυτό ο ηλεκτρισμός φεύγει από το σώμα αυτού που εκτελεί το πείραμα. Ο Γκίλμπερτ παρατήρησε ότι ο ξερός και ο βόρειος άνεμος ήταν ενδοικοί για τα πειράματά του, ενώ η υγρασία και ο νότιος άνεμος ήταν δυσμενείς. Προφανώς δεν ανεγνώριζε το νερό ως άγωγό, ούτε υποψιαζόταν ότι η υγρασία που συσσωρεύεται πάνω στην ψυχή επικράνει μιās ηλεκτρισμένης ράβδου ή ενός κρυστάλλου διευκολύνει τη διαφυγή του ηλεκτρισμού προς τη γη.

Είναι ενδιαφέρον να θυμηθούμε ότι προτού γίνουν τα μαγνητικά πειράματα του Γκίλμπερτ τήναυτική πυξίδα ήταν σε γενική χρήση. Πράγματι ήταν γνωστή στην Ευρώπη από το 12ο αιώνα και αναφέρεται ότι είχε την καταγωγή της από την Κίνα από όπου ήρθε στην Ευρώπη μέσω της Αραβίας. Η πρώτη ευρωπαϊκή πυξίδα ήταν ένα κομμάτι ελαφρόπετρα που επέπλεσε σε ένα φλυτζάνι νερό και έδειχνε κατά προσέγγιση το Βορρά και το Νότο. «Η μαγνητική βελόνη με τον κατακόρυφο άξονα ήρθε αργότερα καθώς και η βαθμονομημένη κλίμακα. Ο μαγνήτης είναι θαυμάσιος σε άμετρα πειράματα», είπε ο Γκίλμπερτ, «και είναι μιā ζωντανή δύναμη... Νομίζω ότι ολόκληρη η Δημιουργία, όλες οι σφαιρες, όλα τα άστρα κι' αυτή ακόμη ή θαυμάσια γη κυβερνώνται από καταβολής κόσμου από μιā καθαρή και απόλυτα προσδιορισμένη από αιτίες ζωή και έχουν τις κινήσεις των της αυτοσυντηρήσεως. Μολονότι δεν υπάρχουν όργανα στα άστρα, τον ήλιο και τους πλανήτες τα όποια μπορούμε έμεις να αναγνωρίσουμε, εντούτοις έχουν τη ζωή τους. Εάν υπάρχει κάτι για το όποιον ο άνθρωπος μπορεί ασφαλώς να καυχήθῃ, αυτό είναι ή ζωή. Και ο Θεός ο ίδιος (από τον Όποιον όλα τα πράγματα διέπονται) είναι Ιδιοφυία, είναι πνεύμα».

Χαρακτηριστικός ως στοιχός αλλά όχι και κυνικός, ο Γκίλμπερτ ήταν επιφυλακτικός αλλά όχι νοσηρός. Στο βιβλίο του «Οι άξίες της Αγγλίας», ο Λονδρέζος Τόμας Φούλλερ έγραψε σχετικά με το Γκίλμπερτ το 1662: «Η ανάμνηση αυτού του γιατρού δεν θα πέση ποτέ στη γη, γιατί το ασύγκριτο βιβλίο του «περι του μαγνήτου» θάτην σηκώνει ψηλά στην αιωνιότητα».

Σβέλτος, επίδεξις γλυκομίλητος, άκούραστος, ύποχρεωτικός. «Τί θέλετε παρακαλώ;» «Όμιλείτε παρακαλώ.» «Τελειώνετε παρακαλώ;». Σκυμμένος μπροστά σ' ένα πίνακα τηλεφωνικό, κρατεί στα χέρια του όλους τούς άνταποκριτάς. Πρωτεύουσες, Μεραρχίες, Στρατηγούς, Έπιτελάρχας και... τόν Διοικητή του!

Είναι κύριος τής καταστάσεως. Μιλάει, άπαντά, πληροφορεί. «Όλοι πειθαρχούν σ' αυτόν.» «Αν είσα και παπάς, με την άράδα σου θα πάς.» «Διατάξτε στρατηγέ μου.» «Περιμένετε λίγο στρατηγέ μου. Έ γραμμή είναι κατειλημμένη. Θα σας καλέσω όταν έλευθερωθώ.»

Ποιός άλλος θνητός θα τολμούσε να πη στο στρατηγό του «να περιμένει»; Έκείνος τó λέει με τή μεγαλύτερη φυσικότητα, πολú άπλά, χωρίς φόβο.

«Όλοι τόν ξαίρουν κι' όλους τούς ξαίρει. Είναι οί πελάτες του. Ό Ταξίαρχος, ό Έπιτελάρχης, ό Προσωπάρχης, τó Γραφείον έπιχειρήσεων. Τάχει μέλι-γάλα μαζί τους.»

Καμμιά φορά τά χάνει. «Τί είναι 'κει παρακαλώ;» «Ανάκτορα. Συνδέσατε μας με τήν Α.Μ. τόν Βασιλέα.»

Τού πέφτουν τά βύσματα, άνοίγει τó στόμα, δέ βροκει λέξι για μία στιγμή. «?Α... ά... Διατάξτε... Διατάξτε.»

Συνέρχεται. Έχει συνδέσει τó βασιλιά του πούναι στο μέτωπο, με τά 'Ανάκτορα. Τί ίκανοποίησι!! τί χαρά!! Όνειρεύεται. Έν τώ μεταξύ οί θυρίδες τών άλλων άνταποκριτών διαμαρτύρονται. Έπανάρχεται. Παράπονα, κακό, δικαιολογίες. «Με συγχωρείτε, είχε μία μικρή βλάβη», και τά τοιαύτα. Είναι τά μυστικά τής ύπηρεσίας του πού μόνο αυτός κατέχει και χρησιμοποιεί πότε-πότε για να καθησυχάση τά πνεύματα.

Κι' άρχίζει πάλι τή ζάλη τών συνδιαλέξεων. Διασταυρώνει τά βύσματα στο λαβύρινθο τών θυρίδων με ταχυδακτυλογραφική ικανότητα. Ίδρώνει, βραχνιάζει, κουράζεται.

Έλάχιστοι γνωρίζουν και έκτιμούν τήν αξία του και τή δουλειά του. Οί περισσότεροι τόν γκριδιάζουν. Πόσο τόν άδικούν, άλήθεια!

Καμμιά φορά κοπάζει ή δουλειά, ροχαλίζουν οί περισσότεροι άνταποκριτές του και τότε παίρνει τήν 'Αθήνα, τή Θεσσαλονίκη, τά μετόπισθεν. Έξυπηρετεί τούς πολεμιστάς και τίς οικογένειές τους. «Δώσε μου τή μητέρα μου.» «Σύνδεσε με με τή γυναίκα μου.» «Σε παρακαλώ είναι άνάγκη να μιλήσω με τó σπίτι μου.» Τόν παρακαλούν άκόμα.

«Έχει όμως κι' αυτός τότε τά τυχερά του.

- Ποιός εκεί παρακαλώ;
- Δεσποινίς Λιλή.
- Σε τί μπορώ να σας έξυπηρετήσω ώμορφή μου Δεσποινίς;
- Τόν έξάδελφό μου τόν Νίκο.
- "Αχ! Γιατί να μην έχω κι' έγώ μία τόσο ώμορφη ξαδελφούλα, ν' άκούω τή γλυκειά τής φωνήσας!
- Και πού βλέπετε ότι είμαι ώμορφη;

Ένασθενάζει, άκουμπάει άναπαυτικά στο κάθισμά του, τεντώνει τó ένα του πόδι, γέρνει λίγο τó κεφάλι του και παρατείνει τή συνομιλία, μία και τή διευθύνει αυτός, μέχρι πού να τόν επαναφέρη στη δουλειά του καμμιά άλλη θυρίδα, κάποιος άλλος άνταποκριτής.

Αυτός είναι ό τηλεφωνητής. Άύπνος, χωρίς άνάπαυσι, χωρίς άνάσσα, χωρίς παράπονο, έξυπηρετεί τούς πάντας και τά πάντα, νύχτα-μέρα. Χωρίς αυτό, ούτε πληροφορίες, ούτε σχέδια, ούτε μέτωπο, ούτε έπιχειρήσεις, ούτε νίκες.

Ι. ΤΖΙΒΙΣΚΟΣ
Ταγίχης

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΚΕΑ—Α. Ο. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ 3—1

Η ποδοσφαιρική όμάς του Κ.Ε.Α. συνεχίζουσα τās θριαμβευτικάς νίκας της συνητηθή εις φιλικόν άγώνα τήν Κυριακήν 25 λήξαντος μηνός εις τó γήπεδον τής Ν. Ίωνίας με τήν ομάδα του Α. Ο. Έλευθερουπόλεως (Β' κατηγορίας 'Αθηνών). Κατόπιν ένός ώραίου, θεαματικού και πολú τεχνικού άγώνος νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς του Κ.Ε.Α. δια τερμάτων 3—1 (0—1).

Πλήθος φιλάθλων έπευφήμησε ένθουσιωδώς τούς Διαβιβαστάς ποδοσφαιριστάς δια τó ευγενικόν και τεχνικόν παίξιμόν τους, μετά τó πέρας δέ του άγώνος, τó Διοικητικόν Συμβούλιον και οί παίκται του καλού Συλλόγου Α.Ο.Ε. έδεξιώθησαν τούς στρατιώτας παίκταις μας, μεταξύ τών όποιων είναι και ό εις Σ.Α.Α.Ο. εκπαιδευόμενος ποδοσφαιριστής του Α.Ο.Ε. Διαβ. Παζιζού Ίωαννίδης, ή Μπαζήμας, ό σκορέρ τής ομάδος μας.

ΙΑΣ. ΖΗΡΓΑΝΟΣ

Τó κατόρθωμα του ταγματάρχου Ι. Ζηργάνου, του δαμάσαντος τά οσύματα τής Μάγης, κατόπιν 18 ώρων πάλης έξακολουθεί να έχη υπό συγκίνησιν τά πλήθη τών Έλλήνων φιλάθλων και μή, διότι τó κατόρθωμα τούτου δέν είναι άτιλώς μία άθλητική νίκη. Είναι ή νίκη τής θελήσεως και έπιμονής του Έλληνο. Είναι ή νίκη τής Έλληνικής λεβεντιάς. Είναι τó ξαναζωντάνεμα του Λούη.

Οί Διαβιβαστάι συγγαίρουν τó έλικτικόν αυτό Στέλεχος του άθλητισμού μας και του Στρατού μας, ό όποιος είχαμε να άκουσθώ άκόμη μία φορά τó όνομα τής Έλλάδος εις τó έξωτερικόν.

ΑΘΛ. ΚΙΝΗΣΙΣ ΜΟΝΑΔΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

Περιμένομεν άπό φιλάθλους και άθλητάς τών Μονάδων Διαβιβάσεων περιγραφάς τής άθλητικής κινήσεως τών Μονάδων των.

ΟΙ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Απόδοσις από τὸ «CORDONET» τοῦ κ. ΔΗΜ. Α. ΔΡΑΝΑ

Ὁ ἐκλεκτός συναδέλφος κ. Δήμος Δρανᾶς μᾶς ἔστειλε γιὰ τὸ περιοδικό μας τὴ μελέτη ποὺ ἀκολουθεῖ καὶ ποὺ δημοσιεύθηκε στὸν «Οἰκονομικὸ Χρόνος», συνοδεύοντάς την μὲ τὴν παρακάτω ἐπιστολή:

Ἀγαπητοὶ συναδέλφοι.

Χάρης στὴν εὐγενῆ σύστασι τοῦ καλοῦ μου φίλου κ. Εὐαγ. Παπουτῆ, ποὺ ὑπηρετεῖ μαζὺ σας, ἔλαβα μὲ μεγάλη χαρὰ τὴν «Ἡχὸ τῶν Διαβιβάσεων» στὸ σπῆτι μου.

Σὰν πατέρας καὶ ἐγὼ ἀξίως τῶν Διαβιβάσεων σπεύδω νὰ σᾶς συγχαρῶ θερμὰ καὶ γιὰ τὴν ὥρα καὶ ἐμπνευσί τῆς ἐκδόσεως καὶ γιὰ τὸ ἴδιο τὸ περιοδικό.

Βλέπω τὸ περιοδικό σὰν ἓνα πρόσθετον μέσον Συνδέσμου μεταξὺ ὄλων μας, ἀφοῦ θὰ μεταφέρει τὴν βούλησιν, τὴν στοργὴν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀξιοτιμῆς καὶ σιδηρᾶς ἠγεσίας τοῦ Ὀπλοῦ μας ἀπ' ἐνός, ἀλλὰ καὶ τὴν φωνὴν τῶν μικρῶν πρὸς τὰ ἄνω. Ἐπίσης σὰν μέσον μορφώσεως, ἀφοῦ μπορεῖ νὰ δῶν ἀπλῆς, γιὰ χίλια δύο ζητήματα, ὁδηγίες: Γιὰ τὴν ἀρετὴν ἐλασθῶν μηχανημάτων, γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν γραμμῶν, γιὰ ἀμετρήσεις καὶ τὴ χρῆσιν τῶν ὀργάνων, μὲ παράλληλο ἀνάπτυξι γενικῶν στοιχείων ἀπὸ τὸν Ἀπέραντο Ὀκεανὸ τῆς Ἐπιστήμης τῆς Ἠλεκτρολογίας. Ὅλα αὐτὰ σὲ ὕψος συνοπτικὸ, ἐκλαϊκωμένο, γιὰ νὰ εἶναι ἀφομοιωσιμα. Ἀλλὰ καὶ στοιχεῖον ψυχαγωγίας, ἀφοῦ μὲ τίς γελοιογραφίας, τὰ εἶδημα σὲ πρόζα καὶ τὸ κωμικοπολιτικόν του... θὰ κἀνὴ νὰ χαμογελοῦν τὰ κωραζόμενα χεῖλη τῶν στρατιωτῶν μας, στίς ὥρες τῆς σκόλης.

Αὐτῶμα, ποὺ δὲν φορᾶω καὶ σήμερα τὸ τιμημένο Ἑλληνικὸ χαιρί, γιὰ νὰ ἤμουν καὶ ἐγὼ ἐνεργὸ μέλος καὶ σ' αὐτὴ τὴν προσπάθειά σας. Ὅλοι μας ὁμῶς ζοῦμε μὲ τὰ ἴδια ἰδανικά στὸ μεγάλο «σπῆτι πένθους» ποὺ ἔχει γίνεαι τὸ σπῆτι τῆς Ἑλλάδος μας, ἐξ αἰτίας τῆς μπότας τοῦ Χίτλερ, ἀλλὰ κυρίως τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ Σλαυτισμοῦ ἐναντίον μας, ποὺ ἔχει αἰῶνες τώρα τὴν μεθόριον μας γραμμὴν φλεγόμενην, ἀλλὰ μὴ ἐκπορθομένην. Ναί! Ἡ Ἑλληνικὴ ἑατος καίεται, ἀλλὰ δὲν κατακαίεται! Διότι ἐντεῦθεν στέκει ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ, ὑπὲρ Πατρίδος, ἄρματος καὶ ἐνώπιον τοῦ θανάτου, διότι εἶναι μὴ ἐν ἡμῶν τὴν περιουσία ἀξία τῆς Ἑλευθερίας, καὶ γνωρίζεαι πὸς κτᾶται, καὶ πὸς διατηρεῖται.

Ἄς ἐργαζώμεθα λοιπόν. Ἄς μένωμεν, μὲ ὑψηλὸν τὸ φρόνημα ἄνδρες! Τοῦτο ἀρκεῖ. Τὸ ἔθνος μας θὰ βαδίσῃ τὴν καλὴν ὁδόν!

Μετὰ τὸ κίνημα ὑπηρετήσα ὡς Διοικητῆς τῶν ἀποσπασμάτων Διαβιβάσεων 22ας Ταξιαρχίας καὶ 2ου θωρακισμένου Συντος ἐπὶ 15μηνον. Αὐτὸ τὸ λέγω, γιὰ νὰ δείξω πὸς καὶ προσέφερα γιὰ τὴν τωρινὴν ὁδὸν τοῦ Ὀπλοῦ μας! Ἀλλὰ καὶ ὡς πολίτης ἔχω τὸ προνόμιον νὰ σᾶς βοηθῶ, διοικῶντας μὴ τεχνικὴ ὑπηρεσία στὴν Α.Ε.Τ.Ε.

Συνημμένως σᾶς στέλλω ἕνα δημοσίευμά μου στὸν Οἰκονομικὸ Χρόνον, γιὰ τίς τηλεπικοινωνίας τῆς Ἀμερικῆς. Μπορεῖτε νὰ ἀναδημοσιεύσετε ἀπ' αὐτὸ ὅτι κρίνεται ὡς ἐνδιαφέρον τοῦς διαβιβάστῃς.

Σᾶς χαίρετὸ μὲ συναδελφικὴν ἀγάπην
ΔΗΜΟΣ ΑΘ. ΔΡΑΝΑΣ

Τὸ ἐκπληκτικὸ συγκρότημα «Μπέλ» εἶναι ἕνας ἰσχυρὸς ἐπικοινωνιῶν, ποὺ ἀκόμα ἀσχολεῖται μὲ τὸ νὰ ὁραματίζεται θανάματα στὰ πειραματικὰ ἐργαστήρια.

Τὰ ἀγριεμένα κύματα μουγκρίζουνε πάνω στὸ ψαράδιον, ἔξω ἀπὸ τίς ἀκτῆς τῆς Νέας Ἀγγλίας. Λιχνίζονται τὸ ψαράδιον γιὰτι ἔχει σπάσει ὁ ἐλικὸς του. Ὁ μαυτικὸς ἤρμα σπῶναι τὸ τηλεφῶνον καὶ λέει: «Δώστε μου τὴν Ἀκτοφυλακὴ».

Ἐνας χειροῦχος στὸ Σικάγο ὁδηγεῖ τὸ αὐτοκίνητό του σ' ἓνα ἐξοχικὸ δρόμο, ὅταν τὸ τηλεφῶνον τ' αὐτοκίνητου του χτυπάει. Ἀκούει τίς λέξεις: «Ἐπείγουσα ἀνάγκη. Ἐλάτε σὺ Νοσοκομεῖο».

Σ' ἓνα ἐξοχικὸ σχολεῖον στὴν Ὀκλαχάμα ἓνα μικρὸ κοριτσάκι ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἔχασε τὸ αὐτοκίνητο, ἐνῶ εἶχε γυρίσει στὴν τάξιν του νὰ πάρῃ ἓνα βιβλίον. Κλαίει λιγάκι γιὰ τὸ ἀτύχημά της, κατόπιν σηκώνει τὸ ἀκουστικὸ καὶ μὲ ἀναφυλλητὰ διηγεῖται τὸ τί τῆς συνέβη. «Μὴν ἀνησυχῆς», τὴν διαβεβαίωνει ὁ τηλεφωνητῆς τοῦ τοπικοῦ κέν-

τροῦ. «Μεῖνε ἐκεῖ ποὺ εἶσαι, μικροῦλα μου, καὶ ἐγὼ θὰ τὸ πῶ τοῦ μπαμπά σου».

Γιὰ ἑκατομῦρια σπίτια, γιὰ ὅλα τὰ γραφεῖα τοῦ ἔθνους, γιὰ τὰ ἐργαστῆρια καὶ τὰ νοσοκομεῖα στίς μεγαλύτερες πόλεις καὶ στὰ μικρότερα χωριουδάκια, στὰ βουνὰ καὶ στίς ἀνοιχτῆς θάλασσες, τὸ τηλεφῶνον εἶναι ὁ προστάτης αὐτῶν, ποὺ βρίσκονται οὐ στενοχώρια. Καὶ ἂν δὲν ἔκανε τίποτε ἄλλο ἀνόμη, παρὰ μόνον νὰ βοηθῆ αὐτοὺς ποὺ βρίσκονται σὴν ἀνάγκη, καλὴ θὰ ἦταν ἓνα ἀπὸ τὰ πολυτιμώτερα ὄργανα τοῦ πολιτισμοῦ μας. Στὴν πραγματικότητα εἶναι κατὰ περισσότερον ἀπὸ αὐτὸ. Εἶναι ἡ σπονδυλικὴ στήλη τῶν ἐπιχειρήσεων. Ὁ διεθνῆς ἠλεκτρικὸς ταχυδρόμος ὁ πολυτιμώτατος σύνδεσμος μεταξὺ ἀπομακρυσμένων συγγενῶν καὶ φίλων.

Κάθε μέρα 14.000.000 συνδιαλέξεις ἐκτελοῦνται σὲ 35.000.000 τηλεφῶνα, ποὺ λειτουργοῦν ἐγκατεστημένα σὲ ἐμβαδὸν 3.000.000 τετρ. μιλίων γῆς.

Πίσω ἀπ' αὐτὸ τὸ τεράστιον σύστημα ἐπικοινωνιῶν, ὑπάρχει μὴ ἐξ ἴσου κολοσσιαία ὀργάνωσις γνωστὴ ὡς σύστημα «Μπέλ» καὶ κοινῶς ὀνομαζομένη Τηλεφωνικὴ Ἐταιρία. Ὁ Ἀλέξανδρος Γκράχαμ Μπέλ, ποὺ ἴδρυσεν τὴν Ἐταιρίαν, εἶχε μὴ αἰσιόδοξο ἰσχυρὸν τὸ μέλλον τοῦ τηλεφῶνου, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ αὐτὸς δὲν θὰ πίστευε, ἂν ζοῦσε καὶ ἔβλεπε, τὴν ἀναπτύξιν αὐτοῦ τοῦ φανταστικοῦ γίγαντος τῶν ἐπικοινωνιῶν.

Τὸ 1877 οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ Μπέλ, ἴδρυσαν τὴν τηλεφωνικὴ Ἐταιρίαν «Μπέλ», ἡ ὁποία ἐξελίχθη σήμερα στὴν ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, τὴν Α.Τ.Τ. Σήμερα ἀπὸ τὴν κεντρικὴν διοίκησιν, ποὺ στεγάζεται σ' ἓναν οὐρανοξύστη σὸ Μπροντγουαϊ, 195, Ν Ὑόρκη, ἡ ἡγεσία τῆς Α.Τ.Τ. διευθύνει μὴ αὐτοκρατορία, ποὺ ἐπεκτείνεται μακριὰ καὶ ποὺ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἐπιτά θανάματα τοῦ Νέου Κόσμου.

Ἐπὶ κεφαλῆς ὅλης αὐτῆς τῆς πυραμίδος τῶν τηλεπικοινωνιῶν εἶναι ἡ Α.Τ.Τ., μὴ τεράστια Ἐταιρία, ἡ ὁποία ὀρίζει τὴν Διοίκησιν γιὰ ὅλα τὰ Τμήματα, διευθύνουσα καὶ τὸ Τμήμα Ὑπεραστικῶν γραμμῶν, τὸ ὁποῖον διαχειρίζεται ὑπεραστικὰ τηλεφωνήματα ποὺ ἀνέρχονται σὲ 200.000.000 τὸ ὅρον.

Λίγο χαμηλότερα στὴν πυραμίδα εἶναι τὰ ἐργαστήρια τῆς «Μπέλ», ἓνας μεγάλος ὀργανισμὸς ἐρευνῶν. Σ' αὐτὸν ἐργάζονται περίπου 2000 ἐπιστήμονες καὶ μηχανικοὶ, ποὺ δοκιμάζουν, σχεδιάζουν καὶ γενικὰ βελτιοῦν τὰ τηλεφωνικὰ ἔξαρτήματα, ὀραματίζονται θανάματα ὅπως τὴν ὄρα τὴν ὀμίλια καὶ ἐξευρευνῶντας μακρυνὰ μυστήρια, ὅπως τίς κηλίδες τοῦ ἡλίου. Ὅτι ἀνακαλύπτουνε σχετικὰ μὲ τὴν καλυτέρευσιν τῶν τηλεφῶνων, μετατρέπεται διὰ τῆς Οὐστέρης Ἐλεγκτικῆς σὲ εἰδικὸ ἐξάρτημα—συσκευή, ποὺ τίθεται ἀμέσως εἰς τὴν διάθεσιν τῆς «Μπέλ».

Σὲ τεράστια ἐργαστῆρια κατασκευάζονται ἑκατομῦρια τηλεφῶνα, δισεκατομῦρια μέτρα καλωδίων καὶ ἀμέτρητα μηχανικὰ θανάματα, τὰ ὁποῖα σκοπὸ ἔχουνε νὰ εὐκολοῦνουνε σᾶς, σὸ νὰ κάνει ἓνα ἄλλο τηλεφῶνῆμα.

Στὴ βάσιν τῆς πυραμίδος, ὑπάρχουν 19 περιφερειακῆς Ἐταιρίαις, ὅπως ἡ τῆς Ν. Ἀγγλίας, τῆς Ν. Ὑόρκης, ἡ τοῦ Εἰρηνικοῦ κλπ. Αὐτῆς οἱ Ἐταιρίαις ἀποτελοῦν τὰ βασικὰ κέντρα, ποὺ φροντίζουν γιὰ τὰ τοπικὰ σᾶς τηλεφωνήματα καὶ σᾶς στέλνουν τοὺς λογαριασμοὺς σας.

Μετῆστε τὸν γίγαντα «Μπέλ», ποὺ ἐπεκτείνεται τόσο πολὺ, μὲ ὁποιοδήποτε μέτρο καὶ πάλιν θὰ ἐκπλαγῆτε. Κυτᾶτε τὰ 115.000.000 μίλια καλωδίων, τὰ 29.000.000 συσκευῆς, τὰ 8.600 κτίρια καὶ τὰ πάνω ἀπὸ 3.000 αὐτοκίνητα καὶ θὰ σχηματίσετε τὴν εἰκόνα μιᾶς ἐπιχειρήσεως, ἡ ὁποία διαθῆται περισσοτέρω, ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἄλλη Ἐταιρία στὴ γῆ, ὕλικά μέσα.

Κυτᾶτε τὴν περιουσία τῆς ἀπὸ 7.381.000.000 δολάρια καὶ θὰ ἀντικρίσετε τὴν μεγαλύτερη Ἐταιρίαν στὸν κόσμον, ἐξαιρέσει ἐλαχίστων μεγάλων Τραπεζῶν καὶ Ἀσφαλιστικῶν Ὄργανισμῶν.

Παρατηρήστε τοὺς μετόχους τῆς καὶ θὰ ἀντιληφθῆτε ὅτι εἶνε ἡ πλέον δημοκρατικὴ—λαϊκὴ ἐπιχειρήσις στὸν κόσμον μὲ 725.000 μετόχους σκορπισμένους σὲ κάθε πολιτεία τῆς χώρας. (Συνεχίζεται)

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΡΑΔΙΟΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑ

1. Για να ηλεκτροφωτίσουμε ένα κτίριο, χρησιμοποιούμε μια ηλεκτρική πηγή που δίνει ρεύμα 20 άμπέρ με τάση 110 βόλτ. Θέλουμε να βρούμε:

α) την ποσότητα ηλεκτρισμού που δίνει σε 6 ώρες, κάθε βράδυ, ή πηγή 1) σε άμπερώρα και 2) σε κουλόμ.

β) Ποιά ισχύ απορροφά το δίκτυο του φωτισμού του κτιρίου.

γ) Τι ηλεκτρικό έργο παρέχει η πηγή κάθε βράδυ, σε ζούλ, σε βατώρα, εκατοβατώρα και κιλοβατώρα.

Λύση: α 1) "Η ποσότητα σε άμπερώρα βρίσκεται αν εφαρμόσουμε τον τύπο:

$$Q (\text{άμπερώρα}) = I (\text{άμπέρ}) \times t (\text{ώρες}) = 20 \times 6 = 120 \text{ άμπερώρα.}$$

2) "Ένα άμπερώρα, επειδή ή ώρα έχει 3600", ισοδυναμεί με 3600 κουλόμ. Τα 120 άμπερώρα λοιπόν ισοδυναμούν με $120 \times 3600 = 432.000$ κουλόμ.

β) Το δίκτυο φωτισμού μās απορροφά ισχύ:

$$P (\text{βάττ}) = U (\text{βόλτ}) \times I (\text{άμπέρ}) = 110 \times 20 = 2200 \text{ βάττ ή } 2,2 \text{ κιλοβάττ.}$$

γ) Το ηλεκτρικό έργο που μās δίνει κάθε βράδι ή πηγή είναι:

$$W (\text{ζούλ}) = U (\text{βόλτ}) \times I (\text{άμπέρ}) \times t (1') = 110 \times 20 \times 6 \times 3600 = 47.520.000 \text{ ζούλ.}$$

$$W (\text{βατώρα}) = U \times I \times t (\text{ώρες}) = 110 \times 20 \times 6 = 13.200 \text{ βατώρα.}$$

$$W (\text{εκατοβατώρα}) = \frac{\text{βατώρα}}{100} = \frac{13.200}{100} = 132 \text{ εκατοβατ.}$$

$$W (\text{κιλοβατώρα}) = \frac{\text{βατώρα}}{1.000} = \frac{13.200}{1000} = 13,2 \text{ κιλοβατώρα.}$$

2. "Ένας ηλεκτροκινητήρας εργάζεται με τάση 110 βόλτ και μās δίνει μηχανική ισχύ 10 ίππους. Γνωρίζουμε πώς ή απόδοσή του είναι 80 ο/ο. Ζητούμε να βρούμε:

α) Τήν ένταση του ρεύματος που τροφοδοτεί τον κινητήρα

β) Το έργο που δαπανά για να λειτουργήσει ο κινητήρας σε κάθε δωδεκάωρο, καθώς και το έργο που μās δίνει. Το έργο να εκφραστεί σε κιλοβατώρα.

γ) Πόσο μās στοιχίζει ή λειτουργία του κινητήρα στο δωδεκάωρο, αν ξέρουμε πώς το εκατοβατώρα στοιχίζει 1,10 δραχμές.

Λύση: "Η ισχύ που μās δίνει ο κινητήρας, αφού γνωρίζουμε πώς ένας ίππος = 736 βάττ, είναι:

$$10 \times 736 = 7360 \text{ βάττ}$$

"Η απόδοσή του όμως είναι 80 ο/ο. "Αρα απορροφά ισχύ:

$$\frac{7.360 \times 100}{80} = 9.200 \text{ βάττ.}$$

"Η ένταση του ρεύματος, που τον τροφοδοτεί, θα βρεθεί από τον τύπο: $P = U \times I$. "Εχουμε λοιπόν:

$$I = \frac{P}{U} = \frac{9.200}{110} = 83,63 \text{ άμπέρ.}$$

β) Το έργο που απορροφά ο κινητήρας στο δωδεκάωρο είναι σε κιλοβατώρα:

$$W (\text{κιλοβατώρα}) = \frac{U \times I \times t (\text{ώρες})}{1000} = \frac{110 \times 83,63 \times 12}{1000} = 110,4 \text{ kWh}$$

Το έργο, όμως, που μās δίνει στο δωδεκάωρο, επειδή έχει απόδοση 80 ο/ο είναι:

$$110,4 \times 0,8 = 88,32 \text{ κιλοβατώρα.}$$

γ) Το χρηματικό ποσό, που θα πληρώσουμε στο ηλεκτρικό εργοστάσιο, για το έργο που μās παράγουν κατά δωδεκάωρο τα ηλεκτρόνια που μās στέλνει για να λειτουργήσει ο κινητήρας, βρίσκεται εύκολα "Αφού γνωρίζουμε πώς το ένα εκατοβατώρα στοιχίζει 1,1 δραχμή, θα πεί πως το 1 κιλοβατώρα στοιχίζει 11 δραχμές.

Τα 110,4 κιλοβατώρα λοιπόν, θα μās στοιχίζουν:

$$110,4 \times 11 = 1214,40 \text{ δραχμές.}$$

3. "Αν ή φύση μās χρέωνε την ηλεκτρική ενέργεια που μās στέλνει με τους κεραυνούς της, προς 3 δραχμές το κιλοβατώρα, πόσο θα μās στοιχίζε ένα κεραυνός;

Το μεγαλύτερο ρεύμα που μετρήθηκε ως τώρα σε πέσιμο κεραυνού είναι 2 000 άμπέρ.

Το ηλεκτρισμένο σύννεφο και ή γή έχουν μια τάση, όταν το σύννεφο βρίσκεται σε 2.000 περίπου μέτρα, το πολύ 10.000 000 βόλτ. Για το πρόβλημα αυτό ως πάρουμε τις μισές τιμές που αντιστοιχούν και στους συνεπισημένους κεραυνούς, δηλ. $U = 5.000.000$ βόλτ και $I = 100.000$ άμπέρ.

Λύση: "Ισχύ ενός κεραυνού:

$$P = U \times I = 5.000.000 \times 100.000 = 5 \times 10^{11} \text{ βάττ ή } 500.000.000 \text{ κιλοβάττ.}$$

"Ενέργεια που μās παρέχει ο κεραυνός: Είναι γνωστό πώς ο κεραυνός δέ διαρκεί περισσότερο από 0,0003 του δευτερολέπτου.

"Εχουμε λοιπόν:

$$500.000.000 \times 0,0003 = 150.000 \text{ κιλοβάττ Χ δευτερολέπτα.}$$

Και επειδή 1 ώρα = 3.600 δευτερολέπτα, ή ενέργεια σε κιλοβατώρα θα είναι:

$$\frac{150.000}{3.600} = 41,66 \text{ ή } 4 \text{ κιλοβατώρα περίπου.}$$

Το κιλοβατώρα στοιχίζει 3 δραχμές.

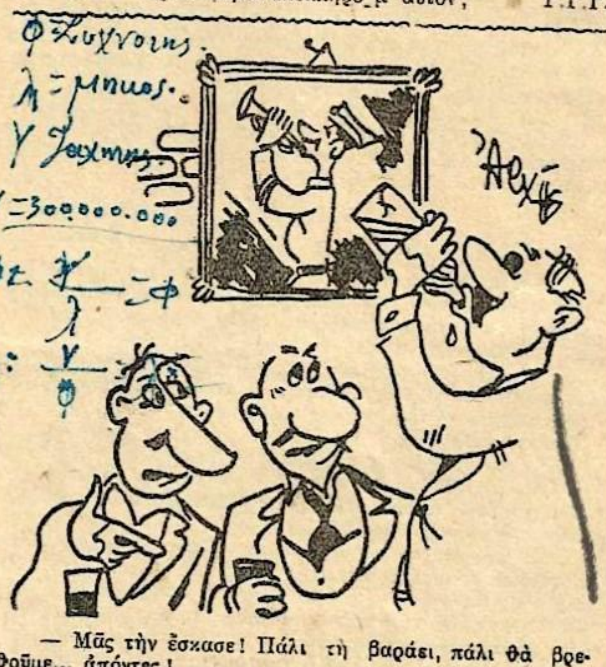
"Αρα: $4 \times 3 = 12$ δραχμές θα μās στοιχίζε κάθε κεραυνός.

Το ίδιο περίπου ποσό θα πληρώσουμε και στην ηλεκτρική "Εταιρεία, αν έχουμε μια ηλεκτρική κουζίνα 4 κιλοβάτ και μαγειρεύουμε μ' αυτήν μια ώρα

"Από το πρόβλημα αυτό φαίνεται καθαρά τι σπουδαίο ρόλο παίζει για την ενέργεια ο συντελεστής του χρόνου. Νά κι' ένα άλλο παράδειγμα:

Φαίνεται άπιστευτο, μās είναι σωστό, πώς μια οξά κάρβουνο μās δίνει ενέργεια τρεις φορές μεγαλύτερη από την ενέργεια που μās δίνει μια οξά δυναμίτης. "Ο δυναμίτης όμως μās κάνει τόσο κακό "Η αιτία του κακού που μās δημιουργεί, όφειλεται στο ότι ο δυναμίτης δίνει μέσα σε 1/1000 του 1" όλη την έ εργεία του, ενώ το άκαο κάρβουνο μπορεί να μās δώσει την ενέργεια που κλείνει μέσα του μέσα σ' δόλοκληρες ώρες.

Μήπως δέν θα σās έπαιρναν κι' εσās για πλούσιους, αν πηγαίνατε μια βραδιά σ' ένα κέντρο και ξοδεύατε, σε μισή ώρα μέσα το μηνιαίο μισθό σας; Πόσες όμως οικογενείες δέν περνάν μήνα δόλοκληρο μ' αυτόν; Γ.Γ.Γ.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Με την πρωτοβουλία της Διεθνούς 'Εταιρίας Φυσικής επιστήμονες από όλον τον κόσμο συνεκλήθησαν σὲ ἓνα σπουδαιότατο συνέδριον. Ἀπὸ τῆς 5 μέχρι τῆς 10 Σεπτεμβρίου στὴ Βασιλεία τῆς Ἑλβετίας ἐμελέτησαν ἀπὸ κοινού τὴ θεωρητικὴ καὶ πειραματικὴ ἐξέλιξι τῆς πυρηνικῆς φυσικῆς. Ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ τῆς 11 μέχρι τῆς 16 τοῦ ἰδίου μηνὸς στὸ Κόμο τῆς Ἰταλίας ἀντήλλαξαν τῆς ἰδέες των ἐπὶ τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς δυνάμεως τῆς μυστηριώδους κοσμικῆς ἀκτινοβολίας.

Στὴν ὥραία καὶ γλυκεῖα πατρίδα τοῦ Πλινίου ποῦ ἦταν ἐπίσης πατρίδα καὶ τοῦ Βόλτα ἐφορέσθησαν τὰ ἑκατὸν πενήντα χρόνια τῆς ἐφευρέσεως τῆς στήλης, τῆς ἠλεκτρικῆς στήλης, τῆς πρώτης γεννήτριας «ρεύματος» ποῦ ἐγνώρισαν οἱ ἄνθρωποι. Ὁ τιμηθεὶς μετὰ τὸ βραβεῖο Νόμπελ Ἐνρίκο Φέρρι ὑπεκλήθη μπροστὰ στὸν τάφο τοῦ Βόλτα. Ὁ Φέρρι εἶναι ὡς γνωστὸν ἕνας ἀπὸ τοὺς παγκοσμίους πρωτοεργάτας τῆς πυρηνικῆς φυσικῆς, ὁ ὁποῖος κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1942 διηύθυνεν στὸ Σικάγο τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν θέσιν εἰς κίνησιν τῆς πρώτης ἀτομικῆς στήλης.

Φαντασθῆτε τώρα τὴν ἱστορίαν τῆς πρώτης βολταϊκῆς στήλης. Τὸ περίφημον πείραμα τοῦ Γκαλβάνι ἐπὶ τοῦ ἐρεθισμοῦ τῶν μυῶν τοῦ βασιλάκου ἀπὸ τὸν ἠλεκτρισμὸν ὠδήγησαν τὸ Βόλτα στὴν ἐφευρέσει του. Αἰσθάνθηκε ὁ ἴδιος, στὴν ἄκρην τοῦ δακτύλου ἢ τῆς γλώσσας τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς διαφορᾶς δυναμικοῦ τὸν παρήγαγε ἡ ἐπαφὴ τῶν ἀλάτων δύο διαφορετικῶν μετάλλων. Ἦταν τὸ φυσικοχημικὸ μυστικὸν τῆς ἠλεκτρικῆς στήλης. Ὁ φυσικὸς τοῦ Κόμο ἐτοποθέτησε μεταλλικὰ ζεύγη χαλκοῦ καὶ ψευδαργύρου χωρίζοντάς τα μετὰ τὸ ἄρρηκτον ἐλαφρὸν ἀλατοῦχο διάλυμα καὶ ἡ διαφορὰ δυναμικοῦ στοὺς δύο πόλους ὑπῆρξε ἀρκετὴ γὰρ νὰ δημιουργήσῃ ἓνα ρεῦμα.

Ἐκατὸν πενήντα χρόνια ἀργότερα οἱ φυσικοὶ τοῦ ἀτομικοῦ πυρῆνος συσσωρεύουν ἠλεκτρικὴ ἐνέργειαν στὸ βαρὺ ὕδωρ καὶ στὸ γραφίτην ράβδον οὐρανίου. Αὐτὸ ποῦ ὀνομάζουμε τύχη θέλει, τὴ στιγμὴ αὐτὴ ποῦ μᾶς ὑπόσχεται μιὰ ἀνεξάντλητη ἐνέργεια, οἱ ἀτμοσφαιρικῆς προϋποθέσεις τῆς Ἑυρώπης νὰ εἶναι ἀντίθετες στὴν ὑδραυλικὴ λύση, τὴν πᾶν ἀπλή γιὰ τὴν παραγωγὴ ἠλεκτρισμοῦ.

Δὲν ἐμάθαμε ἀκόμη ἂν στὴν γενέτειραν τοῦ Βόλτα ποῦ συναντήθησαν οἱ εἰδικοί τῆς κοσμικῆς ἀκτινοβολίας ἀπεκάλυψαν τὸ μυστικὸν τῶν μοριακῶν ἐκπομπῶν ποῦ ταράσσουν τὸ διάστημα.

Ἡ διοίκησις τῆς Ἀμερικανικῆς ἀεροπορίας ἀνεκοίνωσε ὅτι στὶς ἀκτῆς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ στὴν Ἀλάσκα λειτουργεῖ σύστημα ἑναερίου ἀμύνης μετὰ ραντάρ. Ἔτσι θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνακαλύπτεται ἡ προσέγγισις ἐχθρικῶν ἀεροπλάνων καὶ νὰ λαμβάνονται ἐγκαίρως ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέτρα ποῦ θὰ κάνουν δυνατὴ τὴν ἐξουδετέρωσίν τους πολὺ πρὶν νὰ πλησιάσουν στοὺς στόλους. Αὐτὸ τοῦλάχιστον φάνηκε ἀπὸ τῆς δοκιμῆς ποῦ ἐγέναν ὡς τώρα.

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ ὑπ' ἀριθ. 1049 Ν. Δ. «περὶ ὀργανώσεως τῶν Τηλεπικοινωνιῶν τῆς Ἑλλάδος».

Συμφώνως πρὸς τοῦτο ἰδρύεται «Ὁργανισμὸς Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος Α.Ε.» (Ο.Τ.Ε.). Οὗτος θὰ λειτουργήσῃ ὡς ἀνώνυμος ἐταιρία ἀνήκουσα εἰς τὸ Κράτος, διεπομένη ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς Νομοθεσίας περὶ Ἀνώνυμων Ἐταιριῶν μετὰ οικονομικὴν καὶ διοικητικὴν αὐτονομίαν, ὑποκείμενος ὅμως εἰς τὴν ἐποπτείαν τοῦ Κράτους.

Εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τοῦτον ἀνατίθεται ἡ διοίκησις καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν κάτωθι τηλεπικοινωνιακῶν ὑπηρεσιῶν:

α) Τῶν τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Τ.Τ.Τ.

β) Τῶν τηλεφωνικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Α.Ε.Τ.Ε.

γ) Τῶν τηλεφωνικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ρόδου.

δ) Τῶν τηλεπικοινωνιακῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐταιρίας Καλωδίων καὶ Τηλεγράφων (Cable and Wireless) εὐθὺς ὡς ἐκπνεύσει ἡ προνομιτικὴ μετὰ ταύτης σύμβασις.

ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ δὲν ἀσκεῖται ἔλεγχος καὶ δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν εἰδικῶν στρατιωτικῶν ἢ σιδηροδρομικῶν τηλεπικοινωνιακῶν δικτύων, ἅτινα ὅμως δύνανται νὰ συνδέωνται μετὰ τὰ δίκτυα τοῦ Ο.Τ.Ε. κατόπιν ἀμοιβαίων συμφωνιῶν.

Ὁ Ο.Τ.Ε. διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκ δώδεκα μελῶν διοριζομένων τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ΤΤΤ διὰ Β.Δ. Εἰς τοῦτο συμμετέχει καὶ εἰς ἀνώτερος ἢ ἀνάτατος ἀξιωματικὸς Διαβιβάσεων ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ ΓΕΣ. Μετέχουν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐπίσης ἄνευ ψήφου εἰς Κυβερνητικῶς Ἐπίτροπος παρακολουθῶν τὰς συνεδριάσεις πρὸς κατατόπισιν τοῦ ὑπουργοῦ ΤΤΤ καὶ ὁ Νομ. Σύμβουλος τοῦ Ο.Τ.Ε.

Ὁ Ο.Τ.Ε. διευθύνεται ὑπὸ Γεν. Διευθυντοῦ, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐπὶ πενταετεί συμβάσει.

Ἄπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Α.Ε.Τ.Ε. μετατάσσεται εἰς τὸν νέον ὀργανισμὸν. Ὁμοίως μετατάσσεται προσωπικὸν τῶν ΤΤΤ τὸ ἀσχολούμενον μετὰ τὰς τηλεπικοινωνίας καὶ κατόπιν ἐπιλογῆς.

Οἱ ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι ΤΤΤ ὡς ἀξιωματικοὶ Διαβιβάσεων ἐπὶ ἑξάμηνον τοῦλάχιστον μετατάσσονται ὑποχρεωτικῶς τῇ αἰτήσει των. Ἐπίσης μετατάσσονται καὶ ἐκ τῶν ἐν ἐπιστρατεύσει τελούντων ὅσοι ὄτε ἐκλήθησαν ὑπὸ τὰ ὄπλα ἀνήκον εἰς τὰς τηλεπικοινωνιακὰς ὑπηρεσίας τῶν Τ.Τ.Τ.

Τὸ ὑπουργεῖον ΤΤΤ ἀσκεῖ ρυθμιστικὴν ἐξουσίαν ἐφ' ὅλων τῶν Τηλεπικοινωνιῶν πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως παρέχεται εἰς τὸ Κοινὸν ἢ μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ταχεῖα καὶ ἀποτελεσματικὴ ἐνσύρματος ἢ ἀσύρματος τηλεπικοινωνία δι' ἐπαρκῶν μέσων καὶ ἐναντιλογικῶν τιμολογιῶν. Πρὸς τοῦτο παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ ΤΤΤ συγκροτεῖται Τηλεπικοινωνιακὸν Συμβούλιον ἑννεαμελές.

Τὸ Σταυρόλεξό μας

Ἀλληλογραφία

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

- Ἐχει πολλές ογοτούρες.
- α. Εὐόδης καρπὸς τῶν τροπικῶν χωρῶν. — β. Ἐμεινε... ἡ Βουνοτριπίδου.
- α. Αἰγύπτιος θεός. — β. Εἶναι ἐπ' ἀνω ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιραν. — γ. Γαλλικὴ ψυχὴ.
- α. Μίασμα. — β. Τραγοῦδι.
- α. Ποταμὸς τῆς Γαλλίας γνωστός ἀπὸ μιὰ μεγάλη μάχη τοῦ α παγκοσμίου πολέμου. — β. Στρατ. ὑπηρεσία. — γ. Ὅρος τοῦ σκακιού.
- Ὁρμαθός.
- α. Ἀγγλικὸ λάδι. — β. Χρονικόν. — γ. Μονὰς τοῦ ΚΕΑ.
- α. Δὲν εἶναι ἠλικιωμένοι (αἰτ.). — β. Τὸ εὐλογεῖ ὁ Θεός.
- α. ΔΝ. — β. Κατ' εὐχὴν. — γ. Ραδιοτηλεγραφία.
- α. Ὁ θεραπεύσας. — β. Ἑλληνικὴ περιοχή.
- Αὐτὸς δὲν πρέπει νὰ εἶναι νέος.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

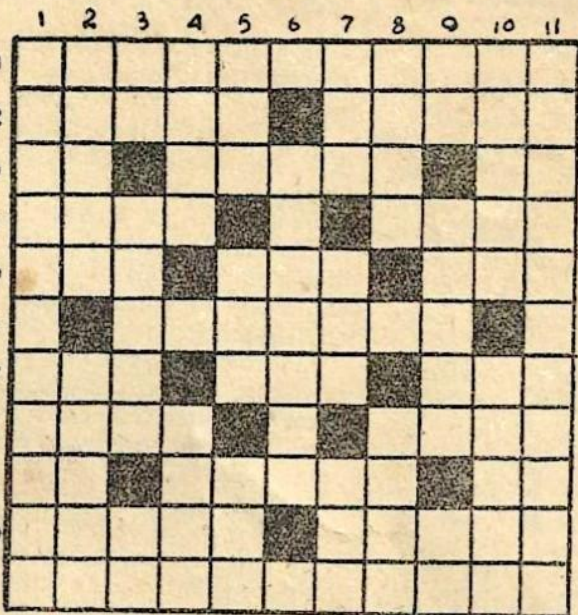
- Παράβασις τῶν συνθηκῶν.
- α. Καταφειγὼ στὰ δικαστήρια. — β. Γερμανικὴ πόλις γνωστὴ ἀπὸ μιὰ μεγάλη μάχη καὶ τὸ πανεπιστήμιό της (γεν.).
- α. Αἰγύπτιος Θεός. — β. Δὲν παρουσιάζουν ἀνωμαλίαν. — γ. ΣΠ.
- α. Ἀπὸ αὐτὰς ἀποτελοῦνται τὰ φυτὰ. — β. Ἀνθρακοφόρος περιοχή τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.
- α. Χορὸς αὐτοῦ οὔτε τὸ ἀρκοῦδι χορεύει. — β. Πρὸς. ἀντων. (αἰτ.). — γ. Ὁμοιο.
- Τοῦφα.
- α. Βουνά. — β. Τὸ Ἅγιον Ὅρος (αἰτ.). — γ. Μισὴ Ἰθάκη.
- α. Τρέχουν πρὸς τὴ θάλασσα. — β. Γερμανικὸν ὄνομα.
- α. ΤΣ. — β. Χωριὸ τῆς Ἀττικῆς. — γ. Ἀραβικὸν ἄρθρον.
- α. Ἀδιάντροπα. — β. Ἡ φωνὴ τοῦ σκύλου.
- Κάνει σήματα.

Α.Π.Σ.

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

1.
2.
3.
4.
5.

1. Τὸ ὄνομά του ἐδόθη στὴ μονάδα τάσεως.
2. Ἀτμηρός.
3. Σεμπροδέω.
4. Σύμφωναν διαδοχικά.
5. Φωνήεν.

ΧΤΕΝΙ

- 1) +
- 2) +
- 3) +
- 4) +
- 5) +

- 1) Περιήγησις προάστειο τῶν Ἀθηνῶν
- 2) Ἐνα ἀπὸ τὰ πιὸ χρησιμοποιούμενα στοιχεῖα.
- 3) Πέλαγος.
- 4) Τὸ πονηρότερο ζῶο.
- 5) Στοιχεῖον

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτωθι λέξεων ἀποτελοῦν τὴν ἐκπλήρωσι ἑνὸς παλαιοῦ ὀνειρου τῆς ἀνθρωπότητος νὰ βλέπη ἐξ ἀποστάσεως

- 1) Μηχάνημα τῆς ἐνσυναισθητικῆς ἐπινοίας.
- 2) Τὸ φαινόμενον τῆς διασπάσεως τῶν ὑγρῶν μὲ τὴν διοχέτευση ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.
- 3) Τύπος ξηροῦ στοιχείου.
- 4) Ἀντίστασις ποὺ παρουσιάζει κάθε πηγὴ.
- 5) Κύριο συστατικὸ τῆς ἀτομικῆς βόμβας.
6. Πηνίον.
7. Ἡ διάσπασις κατὰ τὴν ἠλεκτρολύσιν
- 8) Συσκευὴ ὅπου ἡ ἠλεκτρικὴ ἐνεργεια ἀποθηκεύεται ὑπὸ μορφὴν μημικῆν.

Μ. Χ.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

α) Σταυρόλεξου

- Ὁριζοντίως : 1. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ. — 2. ΠΡΩΙ-ΡΕΜΥ. — 3. ΤΑΛΑΡΟΣ. — 4. ΡΙΣ-ΟΣΩ-ΛΩΤ. — 5. ΤΣΙΟΥ-ΜΙΑΡΟ. — 6. ΙΑ-ΑΜΝΑΣ-ΕΝ. — 7. ΑΛΩΝΙ-ΝΟΜΟΙ. — 8. ΤΑΝ-ΝΕΟ-ΕΙΣ. — 9. Η ΣΙΦΝΟΣ. — 10. ΚΑΤΙ-ΣΟΤΟ. —

Γ. Κομπάνη, Ἀθήνας: Ἐλάβαμε τὰ ἀνέκδοτά σας καὶ εὐχαριστοῦμεν. Δημοσιεύεται ἕνα ἀπ' αὐτὰ σ' αὐτὸ τὸ φύλλο.

Στρατ. Παν. Εὐθυμιάδην, ΒΣΤ 901: Ἐλάβομε τίς συνεργασίας σου. Γιὰ νὰ δημοσιευθεῖν χρειάζονται περισσότερη ἐπεξεργασία.

Στρ. Σπυρόπουλον Ἠλ. ΒΣΤ 902: Καὶ τὸ δικό σου διηγηματάκι θελῆ περισσότερο ἐπεξεργασία γιὰ νὰ δημοσιευθῆ.

Στρ. Παπαδόπουλον Σ., ΒΣΤ 902: Τὸ σταυρόλεξό σου θὰ ἦτον πολὺ καλὸ, ἂν δὲν εἶχε μερικὰ μικρὰ ὀρθογραφικὰ λάθη. Ἡ ἀνανδρία δὲν γράφεται ἀνανδρεία καὶ ὁ πληθυντικὸς τοῦ νάζι εἶναι νάζια. Κάνε κάτι ἄλλο μὲ μεγαλύτερη προσοχὴ.

Στρ. Ματανικολάου Μιχ., ΒΣΤ 902: Ἐλάβαμε τὸ ποίημά σου. Θὰ προσπαθήσουμε νὰ δημοσιευθῆ.

488 Τ. 9, ΣΤΓ 918: Επιταγὴ σας ἐκ 198.500 δραχμ. ἐλήφθη. Ἐνεργάψαμε τοὺς συνδρομητές. Εὐχαριστοῦμε. 485 Τ. 9, ΒΣΤ 901: Ὁμοίως καὶ δικησας ἐκ δραχ. 50.000.

Δόξον Διαβίσεων Σ.Δ.Π., 924: Ὁμοίως καὶ δικησας ἐκ δραχ. 80.000. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν.

Δεκ. Τρυγονίδην Θ. Σ.Δ.Κ.Μ. Γιὰ τὰ καλά σου λογιὰ σ' εὐχαριστοῦμε πολὺ. Ἀπὸ σένα περιμένομε πολλά.

Στρατ. Δεμερτζήν Δημ. Σ' εὐχαριστοῦμε. Περιμένομε τὴν συνεργασία σου. Ἀνθ' αὐτὴν Θεοδώρου Χρ. 486 Τ. Δ. ΣΤΓ. 908. Ἐλάβαμε τὴν συνεργασία σου καὶ σὰς εὐχαριστοῦμε. Περιμένει τὴ σειρά της γιὰ δημοσίευση.

Ἀνθ' ἰὸν Μανδηλαρῶν Κωνστ. 493 Τ. Δ. Περιμένομε νὰ πραγματοποιήσετε τὴν ὑπόσχεσή σας.

11. ΗΡΑΚΛΕΙΑΝΟΣ

Καθέτως : 1. ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΗ. — 2. ΥΡ-ΙΣΑΛΑ-ΑΡ. — 3. ΙΣΤΩΝ-ΩΝΗΤΑ. — 4. ΔΙΑ-ΟΑΝ-ΣΙΚ. — 5. ΛΟΥΜΙΝΙ-6. ΟΜΑΣ-ΕΦΦΕ. — 7. ΡΩΜΑΝΟΝ. — 8. ΟΡΗ-ΙΣΟ-ΟΣΑ. — 9. ΤΕΣΛΑ-ΜΕΣΟΝ. — 10. ΑΜ-ΩΡΕΟΙ-ΤΟ. — 1. ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΟΣ

- Α ἠλεκτρικὰ
 Ι ὄντα
 Α μπερ
 Β ἀκελίτης
 Ι σγῆς
 Β ἀττ
 Α ὑπεπαγωγὴ
 Σ εἰρά
 Ε τερόνυμα
 Ι σοδυναμικός
 Σ τοιχεῖον

γ ΠΥΡΑΜΙΔΟΣ

- Α
 ΕΓΩ
 ΠΟΛΩΣΙΣ
 ΕΠΑΓΩΓΗ
 ΑΜΠΕΡΟΜΕΤΡΟ
 ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΕΣ

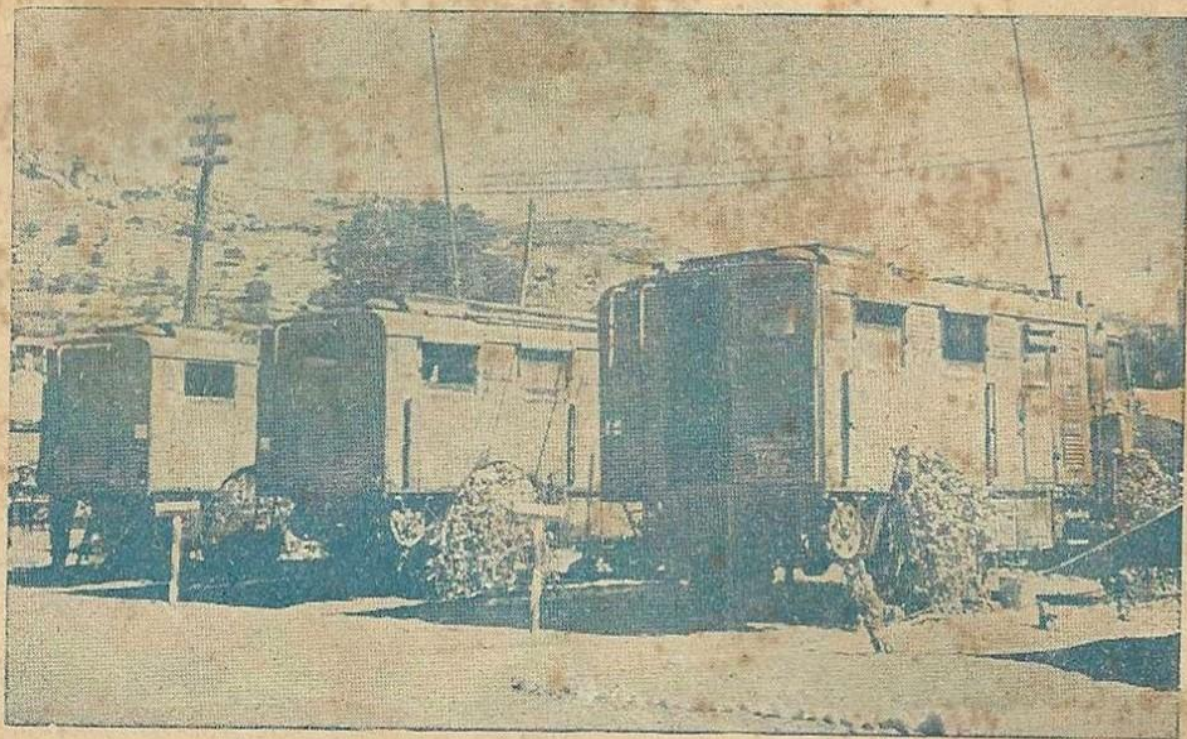
— Οί σοκολάτες
— Οί βάφλες
— Οί καραμέλλες
πού τρώτε στήν Καντίνα
είναι του

ΠΑΥΛΙΔΟΥ

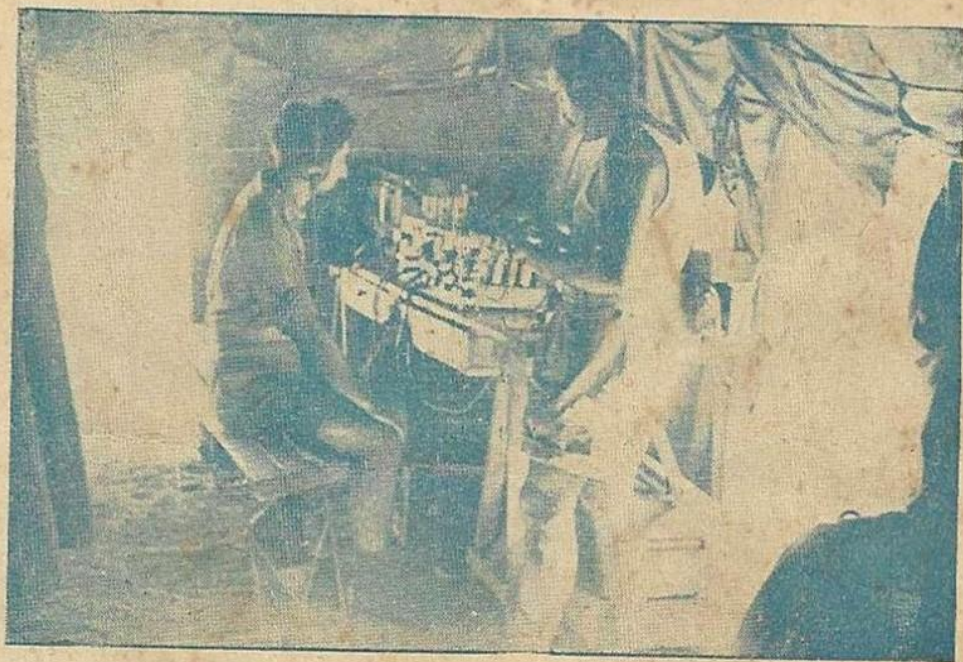
ΑΙΟΛΟΥ 59

Είδη μόνον έκλεκτά
καί χωρίς πολλά λεπτά
βρίσκετε κατά κανόνα
Στό Κατάστημα

ΔΡΑΓΩΝΑ Α. Ε.

Τὸ Γραφεῖο Διαβιβάσεων ἐστρατείας τοῦ Στρατηγείου μᾶς Μεραρχίας περιλαμβάνει σημαντικό ἀριθμὸ ὀχημάτων, μέσα στὰ ὁποῖα ἐγκαθίστανται τὰ διάφορα Τμήματά του. Στὴν εἰκόνα μας, στὰ τρία μεγάλα ὀχήματα πὺ βρισκονται στὴ σειρά, εἶναι ἐγκατεστημένα τὸ τηλεφωνικὸ κέντρο, τὸ κέντρο ἀκοῦσας ἀσυρμάτων ἐπικοινωνιῶν καὶ τὸ Α9 Γραφεῖο μὲ τὸ κέντρο ἀκοῦσας τῶν ἐνσωματωμένων ἐπικοινωνιῶν τῆς I Μεραρχίας καὶ ἀπὸ Γράμμα κατὰ τὶς τελευταῖες μάχες.

Οἱ τεχνίτες τηλεπικοινωνίας εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ σημαντικὲς εἰδικότητες τῶν Διαβιβάσεων. Δεξιὴ χεὶρ τῶν χειριστῶν ἀσυρμάτων καὶ γραμμῶν, τοὺς παρακολουθοῦν παντοῦ, ἔτοιμοι νὰ ἄρουν τὶς ἐνδεχόμενες βλάβες πὺ μποροῦν νὰ ὑποστοῦν τὰ μηχανήματα. Στὴν εἰκόνα μας δύο τεχνίτες τηλεπικοινωνίας κάτω ἀπὸ τὸ ἀγτίσκηνό τους στὴν προκεχωρημένη γραμμὴ τοῦ μετώπου, ἐπισκευάζουν ἕνα ἀσύρματο.